

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้)

ปริญญา

การบริหารทรัพยากรป่าไม้

โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา
ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Opinions on Forest Resources Conservations of Secondary School Teachers
in Amphoe Kanchanadit, Changwat Surat Thani

นามผู้วิจัย นายเกียรติศักดิ์ ประดิษฐพร

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ไกรต แพรกทอง, D.Agr.)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สันต์ เกตุปราณีต, Ph.D.)

กรรมการ

(อาจารย์ชัชวาลย์ สุทธิศรีศิลป์, M.S.)

ประธานสาขาวิชา

(รองศาสตราจารย์สันต์ เกตุปราณีต, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์วินัย อัจจงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 3 เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา
ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

**Opinions on Forest Resources Conservations of Secondary School Teachers
in Amphoe Kanchanadit, Changwat Surat Thani**

โดย

นายเกียรติศักดิ์ ประดิษฐ์พร

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้)

พ.ศ. 2549

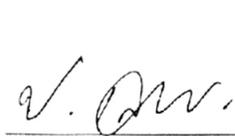
ISBN 974-16-1438-1

เกียรติศักดิ์ ประดิษฐพร 2549: ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับ
มัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
(การบริหารทรัพยากรป่าไม้) สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้ โครงการสหวิทยาการ
ระดับบัณฑิตศึกษา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์โกมล แพรกทอง, D.Agr. 81 หน้า
ISBN 974-16-1438-1

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และ
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา
ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ครู
ระดับมัธยมศึกษาโดยกำหนดให้ครูระดับมัธยมศึกษาทุกคนในอำเภอกาญจนดิษฐ์เป็นกลุ่มเป้าหมาย
ของการศึกษา จำนวน 134 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่, ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าสูงสุด,
ค่าต่ำสุด, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, และค่าไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาพบว่าครูระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (64.2%) ระดับการศึกษา
ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (91.8%) ในด้านสาขาวิชาที่จบส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษา
สาขาสังคมศึกษามากที่สุด (14%) ต่อมาคือภาษาไทย (12.7%) และภาษาอังกฤษ (10%) กลุ่มวิชาที่
สอนส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนสอนในกลุ่มวิชาสังคม ศาสนาและวัฒนธรรมมากที่สุด (17.2%) ใน
ส่วนการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้นั้นส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรม
เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (79.9%) และครูระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้มากเกี่ยว
กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (65.7%) นอกจากนี้พบว่าครูระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีความคิด
เห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (61.9%).

ระหว่างตัวแปรทางปัจจัยด้านเพศ สาขาที่จบการศึกษา กลุ่มวิชาที่สอน การได้รับการฝึก
อบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ปรากฏว่า
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูมัธยมศึกษาอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติมีเพียง 1 ตัวแปรเท่านั้น ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

๒๘/๒๑/๒๕๔๙

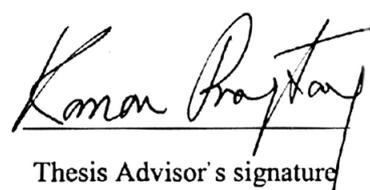
Kiattisak Praditphon 2006: Opinions on Forest Resources Conservations of Secondary School Teachers in Amphoe Kanchanadit, Changwat Surat Thani. Master of Science (Forest Resources Administration), Major Field: Forest Resources Administration, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Mr. Komon Pragtong, D.Agr. 81 pages.
ISBN 974-16-1438-1

The objectives of the research were to study the opinions on the forest resources conservations and the factors relating the opinions of the forest resources conservations of the secondary school teachers in Amphoe Kanchanadit, Changwat Suratthani. The data collection was conducted by using the designed questionnaires for interviewing the targeted 134 secondary school teachers in Amphoe Kanchanadit. The statistics for data analysis were percentage, mean, maximum and minimum, standard deviation, and Chi –square at statistically significant level.

The results of the study were as followings. Most of the secondary school teachers were women (64.2%), and graduated on bachelor degree level (91.8 %). The major fields of studies were social sciences (14%), Thai language (12.7%), English language (10%). Most of the teachers were engaged in teaching in the module of teaching of social science, religions, and culture (17.2%), had never trained in forest resources conservation curriculum (79.9%), had good knowledge of the concept of forest resources conservations very well (65.7%), and also had good opinions on the forest resources conservations concept (61.9%).

It was also found that among the factors of gender, major field of study, module of course teaching at school, training experience in forest resources conservation, and knowledge in forest resources conservations, knowledge in forest resources conservations was the only one factor that was showed the significant relation to the opinions on the forest resources conservations.

_____
Student's signature

 28 Mar, 2006
_____
Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ของข้าพเจ้า ที่เป็นกำลังใจที่ดีเยี่ยมและเป็นแรงผลักดัน ในการเรียนและทำวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.โกมล แพรกทอง ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สันต์ เกตุปราณีต กรรมการวิชาเอก และ อาจารย์ชัชวาลย์ สุทธิศิริศิลป์ กรรมการวิชารอง ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ และกรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ยุทธพงษ์ ศิริมังคละ อาจารย์ผู้แทนบัณฑิต ที่ได้ให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณธีรกานต์ ศรีไทยรักษ์ เจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยป่าไม้ ที่กรุณาสืบค้นข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทำให้ข้อมูลในวิทยานิพนธ์มีความครบถ้วน สมบูรณ์มากขึ้น และขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและครูระดับมัธยมศึกษาทุกท่าน ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์

เกียรติศักดิ์ ประดิษฐ์พร
มีนาคม 2549

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(4)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์	3
การตรวจเอกสาร	5
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	5
แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	9
พื้นที่ที่ทำการศึกษา	13
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
กรอบแนวคิดในการศึกษา	28
สมมติฐานในการวิจัย	28
อุปกรณ์และวิธีการ	30
อุปกรณ์	30
วิธีการ	30
ผลและวิจารณ์ผล	34
สรุปและข้อเสนอแนะ	65
สรุป	65
ข้อเสนอแนะ	66
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	67
ภาคผนวก	71

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและประเภทพื้นที่ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	16
2	จำนวนพื้นที่ป่าอนุรักษ์ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	18
3	จำนวนพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	19
4	จำนวนและร้อยละจำแนกตามเพศของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	35
5	จำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	35
6	จำนวนและร้อยละจำแนกตามสาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	36
7	จำนวนร้อยละของจำแนกตามกลุ่มวิชาที่สอนของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	38
8	จำนวนและร้อยละจำแนกตามประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	39
9	จำนวนและร้อยละจำแนกความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เป็นรายข้อของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	41
10	ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	43
11	ความคิดเห็นของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	51
12	ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	58
13	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
14	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาที่จบการศึกษากับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	60
15	ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มวิชาที่สอนกับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	61
16	ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	62
17	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	63
18	สรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	64

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แผนที่แสดงขอบเขตและที่ตั้งของอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	20
2	แผนที่แสดงพื้นที่ของอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามการใช้ประโยชน์ที่ดิน	21
3	แผนที่แสดงที่ตั้งพื้นที่อนุรักษ์ของอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	22
4	แผนที่แสดงที่ตั้งป่าสงวนแห่งชาติของอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	23
5	แผนที่แสดงที่ตั้งพื้นที่อนุรักษ์และป่าสงวนแห่งชาติของอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	24
6	แผนที่แสดงเส้นทางเข้าสู่อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	25
7	กรอบแนวคิดของการวิจัย	28

**ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา
ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี**

**Opinions on Forest Resources Conservations of Secondary School Teachers in
Amphoe Kanchanadit, Changwat Surat Thani**

คำนำ

ป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งทางด้านอยู่อาศัย อาหาร ยา รักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม รวมถึงไปถึงทางด้านเศรษฐกิจอีกด้วย ที่ผ่านมามนุษย์นำทรัพยากรป่าไม้มาใช้เพื่อประโยชน์ดังกล่าวนี้อย่างมากมาส่งผลให้ทรัพยากรป่าไม้นั้นเสื่อมโทรมและลดจำนวนลงอย่างมากจนส่งผลกระทบต่อในทางลบแก่มนุษย์เองไม่ว่าจะเป็น วาดภัย อุทกภัย ความแห้งแล้ง ดินถล่ม การเสื่อมสภาพของดิน

สำหรับประเทศไทยนั้นที่ผ่านมาจากข้อมูลพื้นที่ป่าเมื่อปี 2504 ไทยมีเนื้อที่อยู่มากถึง 17,017,812 ไร่ คิดเป็น 53.33 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ประเทศ (ธงชัย, 2541) และจากการสำรวจของกรมป่าไม้ในปี 2538 มีเนื้อที่ป่าเหลืออยู่จำนวน 82,178,161 ไร่ หรือ 25.62 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ประเทศ แต่จากการสำรวจข้อมูลเมื่อปี 2541 ปรากฏว่าพื้นที่ป่าของประเทศเหลืออยู่ 81,076,428 ไร่ หรือ 25.28 เปอร์เซ็นต์ (ธงชัย, 2543) จะเห็นว่าพื้นที่ป่าของประเทศได้ลดลงเป็นจำนวนมากในระยะเวลาที่ผ่านมา สำหรับสาเหตุที่ป่าของประเทศลดลงนี้มีหลายสาเหตุ เช่น การลักลอบโค่นเผาทำลายป่าในบริเวณต้นน้ำลำธาร การทำลายป่าเพื่อการเกษตร การตัดฟันไม้เพื่อแปรรูปจำหน่ายและใช้สอยส่วนตัว ตลอดจนเพื่อทำฟืนและเผาถ่านในขณะที่พื้นที่ป่าถูกทำลายลงประมาณปีละ 3 ล้านไร่ แต่กรมป่าไม้ได้ทำการปลูกป่าทดแทนได้ประมาณ 300,000 ไร่ต่อปี สรุปได้ว่าเนื้อที่ป่าลดลงส่วนใหญ่เกิดจากการกระทำของมนุษย์เป็นสำคัญ (นิวัตติ, 2542)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้เกิดจากมนุษย์เป็นสำคัญ ดังนั้นประชาชนของประเทศจำเป็นต้องมีความคิดเห็นที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกัน การคุ้มครอง การปลูกฝัง การฟื้นฟู การบำรุงและรักษา รวม

ถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ เพราะถ้าหากประชาชนขาดความคิดเห็นที่ดีในการอนุรักษ์ป่าไม้แล้ว ประชาชนก็จะขาดการให้ความร่วมมือในการบริหารทรัพยากรป่าไม้ของประเทศด้วย

การบริหารทรัพยากรป่าไม้ก็ยากที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้มีใช้อย่างเพียงพอและยั่งยืนตลอดไป ผู้วิจัยจึงเห็นว่าประชาชนนั้นควรได้รับการปลูกฝังความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มาตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในวัยที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้น เพราะเป็นวัยที่กำลังจะก้าวไปสู่การใช้ชีวิตของการเป็นผู้ใหญ่ที่พร้อมด้วยความคิดเห็นที่ดีต่อสังคมภายในหรือแม้จะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาก็ตามจะมีส่วนในการรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นรวมไปถึงทรัพยากรป่าไม้ด้วย ดังนั้นความคิดเห็นที่ดีดังกล่าวส่วนหนึ่งก็จะได้รับจากครูระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้นเองเพราะการอบรมสั่งสอนจากโรงเรียนนั้นมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย (Oskamp,1977)

ซึ่งอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นอำเภอหนึ่งที่ประชาชนควรที่จะมีความคิดเห็นที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น เนื่องจากอำเภอกาญจนดิษฐ์นั้นเป็นตั้งของอุทยานแห่งชาติถึงสองแห่งอันได้แก่ อุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีดและอุทยานแห่งชาติไทร้มเย็นซึ่งเป็นพื้นที่ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ มีป่าต้นน้ำคลองครามในเขตป่าสงวน ป่าชายคราม-ป่าวัดประดู่ที่มีความสำคัญเปรียบเสมือนเส้นสายเลือดใหญ่ของชุมชนและมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของราษฎรในพื้นที่ ซึ่งราษฎรในพื้นที่ได้มีการรวมตัวกันก่อตั้งเป็นกลุ่มอนุรักษ์ป่าต้นน้ำคลองครามขึ้นในปี พ.ศ.2537 (จรงค์, 2545) อีกทั้งยังมีป่าชายเลนและทรัพยากรทางทะเลที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคนในการร่วมกันอนุรักษ์ให้คงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ยั่งยืนตลอดไป

ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตของการศึกษา

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกัน การคุ้มครอง การปลูกฝัง การฟื้นฟู การบำรุงและรักษา รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา (ม.1 – ม.6) ทุกคนเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 134 คน ในทุกโรงเรียนจำนวน 7 โรงเรียนในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ 1. โรงเรียนกาญจนดิษฐ์วิทยาคม 2. โรงเรียนกาญจนดิษฐ์ 3. โรงเรียนท่าอุแทพิทยา 4. โรงเรียนท่าแพองวิทยา 5. โรงเรียนวัดท่าไทร (ติดถนนเคราะห์) 6. โรงเรียนบ้านคลองสระ และ 7. โรงเรียนวัดแสงประดิษฐ์
2. ตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ เพศ การศึกษา สาขาที่จบการศึกษา กลุ่มวิชาที่สอน การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

นิยามศัพท์

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เพื่อประกอบการวิจัย ดังนี้

ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ หมายถึง ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่ใช้เป็นสิ่งที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน การคุ้มครอง การปลูกฝัง การฟื้นฟู การบำรุงและรักษา รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของครูระดับมัธยมศึกษา

ครูระดับมัธยมศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่สอนหนังสือนักเรียน ทั้งที่เป็นข้าราชการประจำหรือตำแหน่งอัตราจ้างสอนรายปี และรวมถึงครูใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา (ม.1- ม.6)

เพศ หมายถึง ความเป็นเพศชาย เพศหญิงของครูระดับมัธยมศึกษา

ระดับการศึกษา หมายถึง จบการศึกษาระดับสูงสุดของครูระดับมัธยมศึกษา

สาขาที่จบการศึกษา หมายถึง สาขาวิชาเอกที่ครูจบการศึกษาทั้งที่เรียนวิชาชีพครูและไม่ได้เรียนวิชาชีพครู

กลุ่มวิชาที่สอน หมายถึง กลุ่มกระบวนวิชาที่ครูรับผิดชอบในการสอนนักเรียน ได้แก่ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาการงานและเทคโนโลยี กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา และกลุ่มวิชากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ หมายถึง การได้รับการถ่ายทอดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกัน การคุ้มครอง การปลูกฝัง การฟื้นฟู การบำรุงและรักษา รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้

ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับ การป้องกัน การคุ้มครอง การปลูกฝัง การฟื้นฟู การบำรุงและรักษา รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ทำการการตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยแยกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
3. ข้อมูลพื้นที่ที่ทำการศึกษา
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

Good (1973) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Best (1977) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางด้านความเชื่อและความรู้สึกของแต่ละบุคคลโดยการพูด

Isaak (1981) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางคำพูดหรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยเฉพาะจากคำถามที่ได้รับทั่วไป ซึ่งปกติแล้วความคิดเห็นต่างจากเจตคติ คือ ความคิดเห็นจะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เจตคติจะเป็นเรื่องทั่วไป ซึ่งมีความหมายกว้างกว่า

เจียมจิต (2531) กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

สุรินทร์ (2535) กล่าวสรุปไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการพูดหรือเขียน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับพื้นฐานความรู้ค่านิยม เจตคติ ประสบการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมต่างๆ ความคิดเห็นอาจจะเป็นไปแนวทางใดทางหนึ่งคือ อาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

เจริญรัตน์ (2538) สรุปว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงออกมาโดยคำพูด การเขียน และการปฏิบัติ ซึ่งอาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธ

นพมาศ (2539) อธิบายว่า ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคมหรือเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็จะทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ

วัตรภู (2542) สรุปว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากความเชื่อ ความคิดและทัศนคติ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาก่อนที่จะตัดสินใจออกมา การลงความเห็นอาจจะเป็นลักษณะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

อนา (2542) กล่าวว่า ความแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นอาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น

สุรเสกข์และดารณี (2545) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงทัศนคติออกมาเป็นคำพูดสิ่งที่คนเรานับถือได้แสดงออกเป็นคำพูดจากการที่บุคคลนั้น มีความรู้ และความเข้าใจ และความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากความหมายที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นการถ่ายทอดทางด้านอารมณ์ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งแสดงออกโดยการพูด การเขียน หรือทางปฏิบัติ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งความคิดเห็นนี้สามารถแสดงออกด้วยการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ และความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้

ความสำคัญของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเกิดจากการแปลข้อเท็จจริง หรือสิ่งที่ได้พบมาแต่ลักษณะการแปลข้อเท็จจริงนั้นๆ ย่อมเป็นไปตามเจตคติของบุคคล และเมื่อคนนั้นถูกถามว่าทำไม จึงมีความคิดอย่างนั้น เขาจะพยายามใช้เหตุผลที่เขาคิด (สงวน และคณะ, 2522)

การศึกษาความคิดเห็นจึงเป็นการศึกษาด้านจิตวิทยาที่อยู่ภายในบุคคล ที่แสดงออกมาโดยการพูด การเขียน ซึ่งมนุษย์นั้นจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ ที่เป็นอุปสรรค หรือไม่เป็นการกระทำกิจกรรม โดยคิดหาเหตุผลควรจะกระอย่างไร ในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม การสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มบุคคล เพื่อที่จะใช้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการกำหนดนโยบาย หรือปรับปรุงแก้ไข ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคลเป้าหมาย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

Oskamp (1977) สรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรม หรือสรีระ เกี่ยวกับอวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้หรือความผิดปกติของอวัยวะความบกพร่องของอวัยวะ ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นดีหรือไม่ดีของบุคคลภายนอก
2. ประสบการณ์ตรงของบุคคล คือ บุคคลได้พบเห็นหรือประสบเหตุการณ์ของตนเอง จะก่อให้เกิดความพึงใจ และเกิดความคิดเห็นต่อประสบการณ์ที่ได้พบแตกต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง ผู้ปกครองเมื่อได้อยู่ใกล้ชิดกับเด็ก เด็กจะเกิดการเรียนรู้ รับข้อมูลและประสบการณ์จากผู้ใหญ่ ทำให้เกิดอิทธิพลต่อพฤติกรรม และความคิดเห็นของเด็ก

4. ความคิดเห็นของกลุ่ม เมื่อบุคคลโตขึ้นย่อมจะมีกลุ่มหรือสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนจากโรงเรียน หรือหน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือต่างกันย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน ได้แก่ สื่อต่างๆ ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นของบุคคล

กระบวนการของการคิด

กระบวนการคิด โดยเริ่มจากสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ทำให้เกิดความรู้สึกติดขัด อารมณ์ถูกรบกวนเกิดความตึงเครียด จึงได้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปสู่เป้าหมายโดย กัญญา (2532) ได้กล่าวถึงกระบวนการคิด ดังนี้

1. เกิดภาพพจน์ของสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ที่เรากำลังคิด
2. คลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้น
3. เกิดสัญลักษณ์ ได้แก่ คำพูด เครื่องหมาย สัญลักษณ์
4. เกิดความคิดรวบยอด คือกระบวนการขั้นสุดท้าย ที่ทำให้เข้าใจปัญหาและแก้ปัญหาได้

การคิดอาจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่สามารถรับรู้ได้ หรือการคิดอาจขัดแย้งกับการรับรู้ได้ โดยการรับรู้อาจปรากฏผลอย่างหนึ่ง แต่การคิดอาจตรงข้ามกับการเรียนรู้

ประเภทของความคิด

ศรีสุรางค์ และคณะ (2537) ได้แบ่งการคิดเป็น 2 ประเภท คือ

1. การคิดโดยไม่มีจุดมุ่งหมาย (undirected thinking) หรือเรียกว่า ความคิดแบบเชื่อมโยง เป็นการคิดที่ไม่มีจุดมุ่งหมาย เป็นอิสระจากการถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขภายนอก เช่น การฝัน

2. การคิดอย่างมีจุดมุ่งหมาย (the goal - directed thinking) เป็นการคิดที่เกิดขึ้นเมื่อเราต้องการหาคำตอบ หรือหาวิถีทางที่สมเหตุสมผลในกาแก้ปัญหา การคิดชนิดนี้มีเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น การคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ การคิดสร้างสรรค์

วิธีการวัดความคิดเห็น

วิเชียร (2530) กล่าวว่า การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนั้นจะต้องระบุให้ตอบตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับได้แก่

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- เห็นด้วย
- ไม่แน่ใจ
- ไม่เห็นด้วย และ
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับว่าเป็น คำถามเชิงบวก (positive) หรือ คำถามเชิงลบ (negative)

แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ความหมาย

เกษม และคณะ (2543) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “การอนุรักษ์” หมายถึง การใช้อย่างสมเหตุสมผล เพื่อการมีใช้ตลอดไป” จากนิยามนี้จะเห็นได้ว่าเน้นที่การใช้เป็นสำคัญซึ่งการใช้นั้นอาจต้องดำเนินการเก็บกัก การรักษา/ซ่อมแซม การฟื้นฟู การพัฒนา การป้องกัน การสงวน หรือการแบ่งเขตที่จะสงวนไว้ก็ได้ เพื่อที่จะมีทรัพยากรไว้ใช้อย่างเพียงพอและยั่งยืนตลอดไป

วิธีการอนุรักษ์

วิธีการอนุรักษ์นั้น ประกอบด้วย 8 วิธีการคือ การใช้ (แบบยั่งยืน) การเก็บ การรักษา/ซ่อมแซม การฟื้นฟู การพัฒนา การป้องกัน การสงวน และการแบ่งเขต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การใช้หมายถึง การใช้หลายรูปแบบ เช่น บริโภคโดยตรง เห็น ได้ยิน/ได้ฟัง ได้สัมผัส การให้ความสะดวก และความปลอดภัย รวมไปถึงพลังงาน ซึ่งจะต้องเป็นการใช้แบบยั่งยืน
2. การเก็บกัก หมายถึง การรวบรวมและเก็บกักทรัพยากรที่มีแนวโน้มที่จะขาดแคลนในบางเวลาหรือคาดว่าจะเกิดวิกฤตเกิดขึ้นบางครั้งอาจเก็บกักเอาไว้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในปริมาณที่สามารถควบคุมได้
3. การรักษา/ซ่อมแซม หมายถึง การดำเนินการใดๆ ต่อทรัพยากรที่ขาดไป/ไม่ทำงานตามพฤติกรรม/เสื่อมโทรม/เกิดปัญหา เป็นจุด/พื้นที่เล็กๆ สามารถให้พื้นที่คืนสภาพเดิมได้ อาจใช้เทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างขึ้นช่วยให้อุดเหมือนเดิม จนสามารถนำมาใช้ได้
4. การฟื้นฟู หมายถึง การดำเนินการใดๆ ต่อทรัพยากรหรือสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้สิ่งเหล่านั้นเป็นปกติ สามารถเอื้อประโยชน์ในการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ซึ่งการฟื้นฟู ต้องใช้เวลาและเทคโนโลยีเข้าช่วยด้วยเสมอ
5. การพัฒนา หมายถึง การทำสิ่งที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น การที่ต้องพัฒนาเพราะต้องการเร่งหรือเพิ่มประสิทธิภาพให้เกิดผลผลิตที่ดีขึ้น การพัฒนาที่ถูกต้องนั้น ต้องใช้ทั้งความรู้ เทคโนโลยีและการวางแผน
6. การป้องกัน หมายถึง การป้องกันสิ่งที่เกิดขึ้นมิให้ลุกลามมากกว่านี้ รวมไปถึงการป้องกันสิ่งที่ไม่เคยเกิดด้วย การป้องกันต้องใช้เทคโนโลยีและการวางแผน
7. การสงวน หมายถึง การเก็บไว้โดยไม่ให้แตะต้องหรือห้ามนำไปใช้ด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม การสงวนอาจกำหนดเวลาที่เก็บไว้ได้โดยไม่ให้แตะต้องตามเวลาที่กำหนดไว้ก็ได้

8. การแบ่งเขต หมายถึง ทำการแบ่งเขต หรือแบ่งกลุ่ม/ประเภท ตามสมบัติของทรัพยากร สาเหตุที่สำคัญเพราะวิธีการให้ความรู้หรือกฎระเบียบที่นำมาใช้นั้น ไม่ได้ผล หรือต้องการจะแบ่งเขตให้ชัดเจน เพื่อให้การอนุรักษ์ได้ผลเช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เมืองควบคุมมลพิษ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการแบ่งเขตจะต้องมีการสร้างมาตรการกำกับด้วย มิฉะนั้นแล้วจะไม่เกิดผล

หลักการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

นิวัติ (2541) ได้ให้หลักการไว้ว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้นั้นจะต้องคำนึงถึงถึง ประโยชน์ที่จะได้รับจากป่าไม้ที่จะมาตอบสนองความต้องการของมนุษย์เป็นสำคัญ โดยได้แบ่งประโยชน์ของป่าไม้ไว้ 2 ประการ คือ

1. ประโยชน์ทางตรง คือ ทำหน้าที่ผลิตไม้และของป่า
2. ประโยชน์ทางอ้อม คือ ทำหน้าที่ป้องกันภัยและรักษาความสมดุลของธรรมชาติ เช่น ช่วยควบคุมสภาพลมฟ้าอากาศควบคุมการไหลของน้ำ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร บรรเทาอุทกภัย บรรเทาความรุนแรงของลมพายุ ป้องกันดินพัง เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าเป็นแหล่งพันธุกรรมของพืชและสัตว์ และเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ตลอดจนช่วยรักษาภาวะแวดล้อมตามธรรมชาติ

ในการจัดการป่าไม้จึงจำเป็นต้องแบ่งพื้นที่ป่าไม้ออกเป็น 2 ประเภท เพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าวตามศักยภาพและความเหมาะสมของพื้นที่นั้นๆ กล่าวคือ

หากพื้นที่ป่าไม้นั้นส่วนมากมีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ อยู่บนที่สูงซึ่งจัดเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร มีสภาพป่าสมบูรณ์ มีความหลากหลายในชนิดพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์และเป็นชนิดพืชหรือสัตว์ หรือมีสภาพธรรมชาติที่สวยงาม มีจุดเด่นเฉพาะตัว (unique) พื้นที่ป่าไม้ดังกล่าวควรนำมาใช้ประโยชน์เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในทางอ้อม ก็จะจัดการพื้นที่ป่าไม้นั้นเป็นป่าอนุรักษ์

แต่หากพื้นที่ป่าไม้นั้นอยู่ในที่เชิงเขาหรือที่ค่อนข้างราบ มีความหลากหลายทางชีวภาพต่ำ มิได้มีความสำคัญเป็นพื้นที่ต้นน้ำ หรือมีอะไรที่โดดเด่นเป็นพิเศษ มิได้เป็นแหล่งพันธุกรรมของพืชและ

สัตว์ แต่มีไม้ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจอยู่มากมาย ก็ควรนำป่านั้นมาใช้ประโยชน์เพื่อทำหน้าที่ผลิตผลทางไม้และของป่า เรียกว่าป่าเศรษฐกิจซึ่งอาจเป็นป่าธรรมชาติหรือป่าปลูกก็ได้ แต่จะต้องนำมาใช้ให้คุ้มค่าและชาญฉลาดเพื่อป้องกันความเสื่อมโทรมและเพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรป่าไม้

แนวทางป้องกันและการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

นิวัต (2542) ปัญหาสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการทำลายป่า คือ ความต้องการที่ดินทำกินของราษฎรที่ยากจนกับความต้องการที่ดินของนายทุน การแก้ปัญหาเพื่อป้องกันและ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ต้องแก้ที่ปัญหาที่ดินหากมีการจัดแบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินให้ถูกต้องแน่นอนปัญหาป่าไม้ก็จะได้รับการแก้ไขไปด้วยแนวทางที่ควรพิจารณาและกระทำอย่างจริงจังและต่อเนื่องคือ

1. การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินให้แน่นอน ให้มีแนวเขตที่ชัดเจน เช่น เขตป่าอนุรักษ์และเขตป่าเศรษฐกิจ เป็นต้น
2. บริเวณเขตป่าอนุรักษ์ รัฐจะต้องทุ่มเททั้งบุคลากร งบประมาณ และอุปกรณ์ที่จำเป็นทุกอย่างหากต้องการรักษาป่าอนุรักษ์ให้ได้
3. บริเวณป่าเศรษฐกิจ จะมีป่าที่ถูกทำลายกับป่าที่ยังอยู่ในสภาพดีปะปนกันไป หากป่านั้นอยู่ใกล้หมู่บ้านหรือชุมชน ก็ควรจัดให้เป็นป่าชุมชนให้ชุมชนเป็นผู้จัดการดูแลรักษา ปลูกป่าและใช้ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากป่าได้โดยรัฐคอยช่วยส่งเสริมและสนับสนุน หากเป็นที่ห่างไกลชุมชน และป่ายังอยู่ในสภาพดี รัฐจะต้องดำเนินการจัดการ หากเป็นป่าเสื่อมสภาพก็ควรที่รัฐและเอกชนได้ช่วยกันปลูกป่าในเชิงเศรษฐกิจ หรือจัดเป็นพื้นที่การเกษตรโดยใช้หลักวนเกษตรเข้าดำเนินการ
4. รัฐควรเตรียมการเรื่องการตลาดและอุตสาหกรรมรองรับ หากสามารถขายไม้ได้เหมือนขายอ้อยหรือขายมันสำปะหลัง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่า นอกจากจะปลูกพืชผลทางเกษตรเพื่อบริโภคและหารายได้แล้ว ก็จะหันมาปลูกป่าเพื่อขายไม้ด้วยหากประชาชนทุกคนช่วยกันปลูกป่าและมีวัตถุประสงค์ป้อนโรงงานอย่างเพียงพอแล้ว การจะให้พื้นที่จำนวนมากแก่บริษัทเอกชนรายใหญ่ก็จะหมดความจำเป็นลง สามารถแก้ไขความขัดแย้งเรื่องป่าเอกชนให้เบาบางลงได้

5. การส่งเสริมเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ได้ทราบข้อเท็จจริงจากข้อมูลที่เชื่อถือได้ยังเป็นหัวใจสำคัญในการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้คงอยู่ตลอดไป

6. ความสำเร็จในการป้องกันและอนุรักษ์ป่าไม้ยังขึ้นอยู่กับกฎหมายระเบียบปฏิบัติราชการ และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกฝ่ายอีกด้วย ความจริงใจและความตั้งใจที่จะแก้ปัญหาของรัฐจึงเป็นเรื่องสำคัญ กรณีนี้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลโดยตรง

ข้อมูลพื้นที่ที่ทำการศึกษา

ประวัติอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กองวิชาการและแผนงาน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (มปป) ได้ให้ข้อมูลไว้ว่า อำเภอกาญจนดิษฐ์ เป็นเมืองเก่าแก่มากตั้งแต่โบราณกาล คาดว่ามีมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 18-19 ดังปรากฏในตำนานเมืองนครศรีธรรมราชว่า พระพนมวังและนางสะเดียงทอง ซึ่งสร้างเมืองนครศรีธรรมราช ให้เจ้าศรีราชาชบุตรไปปกครองสร้างไร่นาที่เมืองสะอูเลา อันเป็นเมือง 12 นครชัยศรีของเมืองนครศรีธรรมราช ซึ่งต่อมาเจ้าศรีราชาก็ได้พญาศรีธรรมราชโศกราชครองเมืองนครศรีธรรมราช ต่อมาซึ่งเมืองสะอูเลา (ชื่อเมืองสะอูเลาก็ปรากฏในกฎมณเฑียรบาลด้วย) นี้ ตำนานเมืองนครศรีธรรมราชความหมายว่าเป็นเมือง " ท่าทอง " ซึ่งเป็นชื่อเดิมของเมืองกาญจนดิษฐ์

จากหลักฐานทางโบราณคดี เชื่อว่าตัวเมืองกาญจนดิษฐ์ได้มีการย้ายมาหลายครั้งแล้ว ครั้งแรกตั้งบ้านเมือง สร้างเมืองครั้งแรกที่บ้านเขาน้อยก่อน ต่อมาในรัชกาลที่ 2 ประมาณ พ.ศ. 2336 ก็ได้ย้ายเมืองที่ท่าทองไปอยู่ริมฝั่งซ้ายคลองท่าเพชร (ต่อมาเปลี่ยนเป็นคลองท่าทองใหม่) ชาวบ้านนิยมเรียกเมือง อยู่ที่ตำบลท่าทอง (อุแท) เพราะมีวัดเก่าอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อเสียแก่พม่าคราวพระเจ้าปะดุง กษัตริย์พม่าแต่งกองทัพมาตีหัวเมืองปักษ์ใต้ของไทย เมืองท่าทองคงถูกทำลายและผู้คนหลบหนีหนีไปหมด ผู้ปกครองในขณะนั้นเห็นเหลือที่จะบูรณะได้ จึงย้ายไปอยู่ริมคลองกะแดะ ซึ่งเป็นที่ตั้งอำเภอกาญจนดิษฐ์ในปัจจุบัน (สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงสันนิษฐานว่าการย้ายเมืองครั้งนี้คงจะไปใหม่ว่า " ท่าทองใหม่ ") ในสมัยรัชกาลที่ 4 เมื่อเจ้าพระยานคร (น้อย) เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชถึงแก่กรรม จึงโปรดเกล้าให้ย้ายเมืองท่าทองไปตั้งที่บ้านดอนและพระราชทานนามว่า " เมืองกาญจนดิษฐ์ " เพราะมีผู้คนหนาแน่นกว่า พร้อมทั้งยกฐานะเป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อ

กรุงเทพฯ สมัยเมื่อตั้งมณฑลเมืองกาญจนดิษฐ์ ได้รวมอยู่ในมณฑลชุมพร และต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นเมืองไชยา ชื่อเมืองกาญจนดิษฐ์เลยหายไป

ในรัชกาลที่ 6 เมื่อมีการสร้างทางรถไฟสายใต้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ทรงพระราชดำริว่า ต่อไปเมืองจะย้ายไปอยู่ที่ท่าข้ามที่รถไฟผ่าน จึงพระราชทานนามว่า "ท่าข้าม" ว่า - สุราษฎร์ธานี ครั้นเมื่อมีการจัดระเบียบการปกครองท้องที่ใหม่เป็นรูปจังหวัด อำเภอ ก็เอานาม - สุราษฎร์ธานีมาเป็นจังหวัด สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าทรงพระราชทานนามเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เกรงว่าชื่อกาญจนดิษฐ์จะหายไป จึงตรัสสั่งให้เรียกเมืองเก่าว่า "อำเภอกาญจนดิษฐ์" และย้ายเมืองกลับไปตั้งที่ริมคลองกะเดะเช่นเดิมและคงอยู่จนปัจจุบันนี้

คำว่า "กาญจนดิษฐ์" ปัจจุบัน เดิมใช้ว่า "กาญจนดิฐ" ซึ่งแปลว่า "ท่าทอง" อันเป็นชื่อเมืองเดิม แต่เมื่อราชบัณฑิตยสถานได้ออกประกาศว่าด้วยชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ปี พ.ศ. 2540 ก็ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "กาญจนดิษฐ์" ซึ่งแปลได้อีกความหมายหนึ่งแต่ก็ได้ใช้เรื่อยมาจนปัจจุบัน

ข้อมูลปัจจุบันของอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. อาณาเขตของอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีอาณาเขตดังนี้

- ทางด้านทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดกับ	อำเภอบ้านดอน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี		
- ทางด้านทิศใต้	มีอาณาเขตติดกับ	อำเภอบ้านนาสาร
จังหวัดสุราษฎร์ธานีและอุทยานแห่งชาติใต้ร่มเย็น		
- ทางด้านทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดกับ	อำเภอคอนสัก
จังหวัดสุราษฎร์ธานีและอุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด		
- ทางด้านทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดกับ	อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี

และอำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี แสดงในภาพที่ 1

2. เนื้อที่/พื้นที่ ของอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเนื้อทั้งหมดประมาณ 1,075.38 ตร.กม. พื้นที่ในอำเภอกาญจนดิษฐ์นั้นมีหลายประเภทซึ่งจำแนกตามการใช้ประโยชน์ที่ดิน เช่น สวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน สวนปาล์ม กล้วยไม้ ยานการค้า อุตสาหกรรม และในส่วนที่เป็นพื้นที่ป่า เช่น ป่าชายเลน ป่าเบญจหรือป่าพรุเป็นต้น แสดงใน ตารางที่ 1 และภาพที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนและประเภทพื้นที่ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การใช้ประโยชน์ที่ดิน	ไร่	ตร.กม.	เปอร์เซ็นต์
ตัวเมืองและย่านการค้า	174.61	0.28	0.03
สถานที่ราชการ สถาบันต่างๆ	684.49	1.10	0.10
พื้นที่อุตสาหกรรม	116.35	0.19	0.02
หมู่บ้าน	5,383.62	8.61	0.80
ทุ่งหญ้า	1.61	0.00	0.00
นาข้าว	2,814.11	4.50	0.42
นาไร่	64,414.50	103.06	9.58
ป่าชายเลน	2,614.30	4.18	0.39
ป่าบึงหรือป่าพรุ	824.01	1.32	0.12
ป่าไม้ผลัดใบ	108,833.29	174.13	16.19
ป่าไม้ผลัดใบเสื่อมโทรม	6,000.13	9.60	0.89
ไม้พุ่มหรือทุ่งหญ้าสลับไม้พุ่ม	365.24	0.58	0.05
ยูคาลิปตัส	154.73	0.25	0.02
สะเดา	553.93	0.89	0.08
ปาล์มน้ำมัน	42,286.65	67.66	6.29
ยางพารา	341,019.32	545.63	50.74
ไม้ผลผสม	35,131.85	56.21	5.23
มะพร้าว	248.74	0.40	0.04
มะพร้าว-หมู่บ้าน	3,167.21	5.07	0.47
ไม้ผลผสม-หมู่บ้าน	3,331.32	5.33	0.50
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	42,209.71	67.54	6.28
พื้นที่ลุ่ม	8,773.67	14.04	1.31
แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น	863.00	1.38	0.13
แหล่งน้ำธรรมชาติ	2,143.51	3.43	0.32
รวม	672,109.91	1,075.38	100.00

ที่มา: ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2549)

3. สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป

อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสภาพภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมเขตร้อน

- ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม – เดือนมิถุนายน

- ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม

4. การปกครอง

อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีแบ่งการปกครองตาม พ.ร.บ.ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 เป็น 13 ตำบล ได้แก่ 1. ตำบลกะแดะ 2. ตำบลกรูด 3. ตำบลคลองสระ 4. ตำบลช้าง-ขวา 5. ตำบลช้างซ้าย 6. ตำบลตะเคียนทอง 7. ตำบลท่าทอง 8. ตำบลท่าทองใหม่ 9. ตำบลทุ่ง-กง 10. ตำบลทุ่งรัง 11. ตำบลท่าอุแท 12. ตำบลป่าร้อน และ 13. ตำบลพลาชวาส หมู่บ้าน 114 แห่ง เทศบาลตำบล 2 แห่ง ได้แก่ 1. เทศบาลตำบลกาญจนดิษฐ์ 2. เทศบาลตำบลท่าทองใหม่ และมี องค์การบริหารส่วนตำบล 12 แห่ง ได้แก่ 1. องค์การบริหารส่วนตำบลพลาช-วาส 2. องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง 3. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าทอง 4. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าอุแท 5. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าทองใหม่ 6. องค์การบริหารส่วนตำบลช้างซ้าย 7. องค์การบริหารส่วนตำบลช้างขวา 8. องค์การบริหารส่วนตำบลป่าร้อน 9. องค์การบริหารส่วนตำบลกรูด 10. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกง 11. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองสระ และ 12. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง

5. จำนวนประชากรในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

มีประชากรทั้งสิ้น 81,165 คน แยกเป็นเพศหญิง 40,617 คน และเพศชาย 40,548
เฉลี่ยความหนาแน่นต่อพื้นที่ประมาณ 93 คน/ตารางกิโลเมตร

6. การประกอบอาชีพของราษฎรในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชากรส่วนใหญ่ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีประกอบอาชีพ เกษตรกรรม(ยางพารา, ปาล์ม น้ำมัน, พืชไร่- พืชผัก) ปศุสัตว์ และการประมง

7. โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งหมด 7 โรงเรียนดังนี้ 1. โรงเรียนกาญจนดิษฐ์วิทยาคม 2. โรงเรียนกาญจนดิษฐ์ 3. โรงเรียนท่าอุแทพิทยา 4. โรงเรียนท่าเพองวิทยา 5. โรงเรียนวัดท่าไทร (ดิศตานุเคราะห์) 6. โรงเรียนคลองสระ และ 7. โรงเรียนวัดแสงประดิษฐ์

8. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พื้นที่ป่าไม้ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้จำแนกเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมีพื้นที่รวมทั้งหมดจำนวน 781.33 ตร.กม. แสดงในตารางที่ 2 – 3 และ ภาพที่ 3 – 5

ตารางที่ 2 จำนวนพื้นที่ป่าอนุรักษ์ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พื้นที่ป่าอนุรักษ์	ไร่	ตร.กม.	เปอร์เซ็นต์
อุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด	66,890.13	107.02	9.95
อุทยานแห่งชาติได้ร่มเย็น	45,745.65	73.19	6.81
นอกเขตพื้นที่อนุรักษ์	559,474.13	895.16	83.24
รวมพื้นที่ทั้งหมด	672,109.91	1,075.38	100.00

ที่มา: ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2549)

ตารางที่ 3 จำนวนพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติของอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

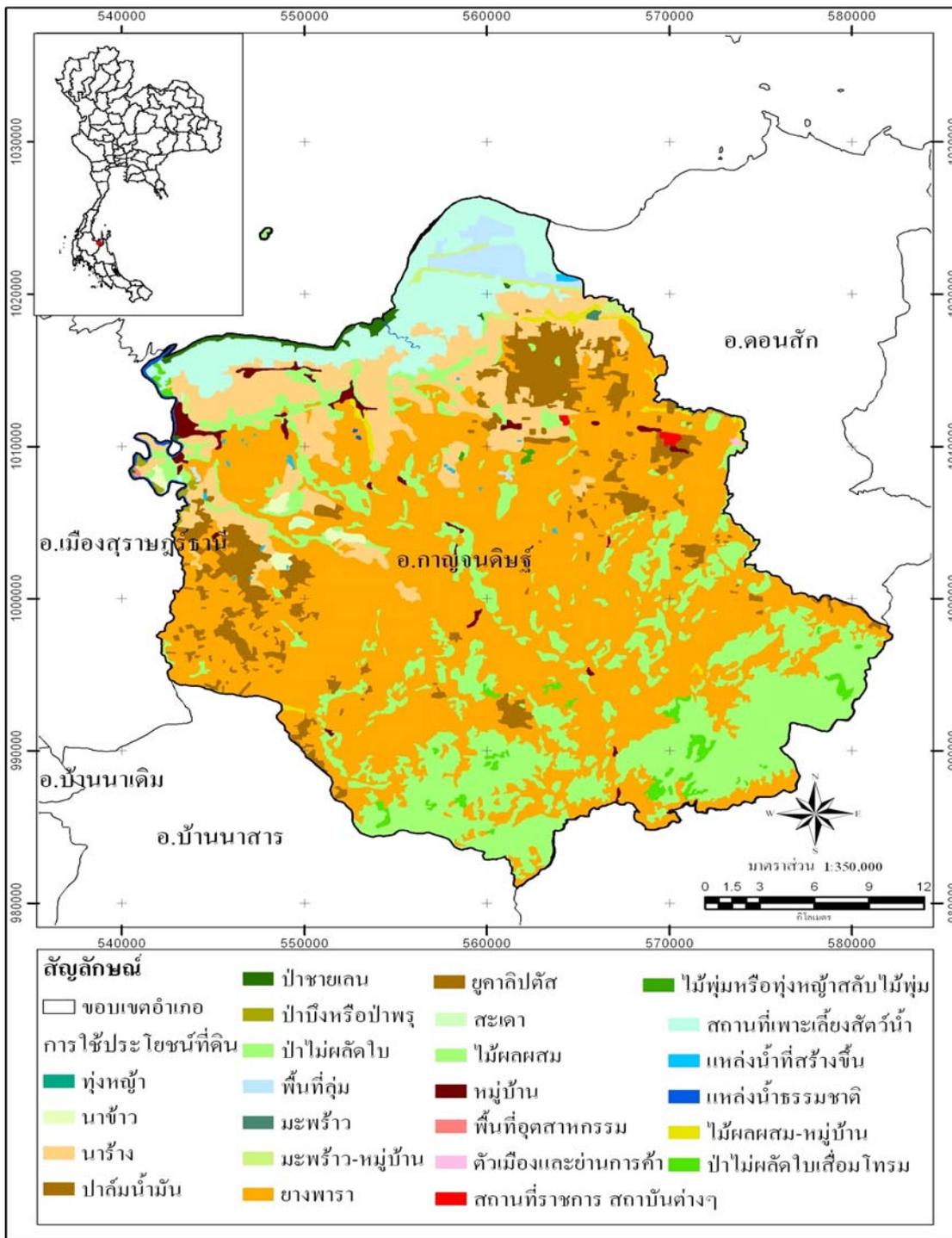
ป่าสงวนแห่งชาติ	ไร่	ตร.กม.	เปอร์เซ็นต์
ป่ารุงชิง	236.74	0.38	0.04
ป่าคลองน้ำเต่า	16.08	0.03	0.00
ป่าชัยครามและป่าวัดประคู้	198,261.99	317.22	29.50
ป่าไชยครามและป่าวัดประคู้ แปลงที่สอง	66,324.23	106.12	9.87
ป่าทุ่งรัง,ควนเสียดบกไก่อไฟและคลองกงซัง	110,843.16	177.35	16.49
ป่ายางโพรงและป่าเขาใหญ่	28.19	0.05	0.00
พื้นที่อื่น ๆ	296,399.52	474.24	44.10
รวมพื้นที่ทั้งหมด	672,109.91	1,075.38	100.00

ที่มา: ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2549)

9. เส้นทางเข้าสู่พื้นที่

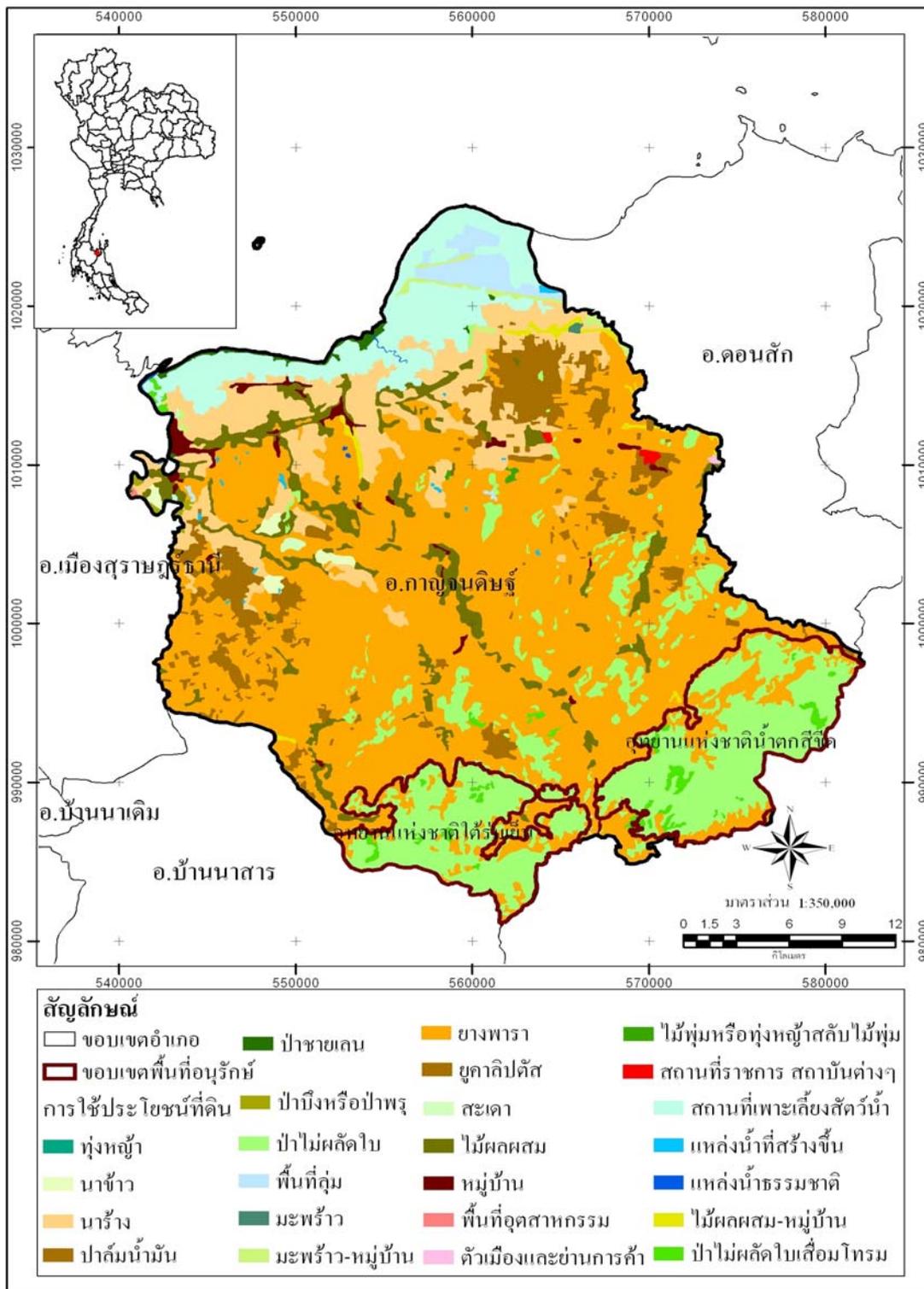
อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีสามารถเดินทางเข้าสู่ตัวอำเภอโดยทางรถยนต์ จากตัวอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานีไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 401 เป็นระยะทาง 18 กิโลเมตร สภาพถนนเป็นถนนคอนกรีตและถนนลาดยางตลอดเส้นทาง และเมื่อเข้าเขตตัวอำเภอ สองข้างทางจะมีสวนยางพารา ต้นไม้ ภูเขาเตี้ยๆ พื้นที่การเกษตรกรรม สลับกันทั่วทั้งพื้นที่ทำให้มีบรรยากาศที่ร่มรื่น เกือบตลอดเส้นทาง แสดงในภาพที่ 6

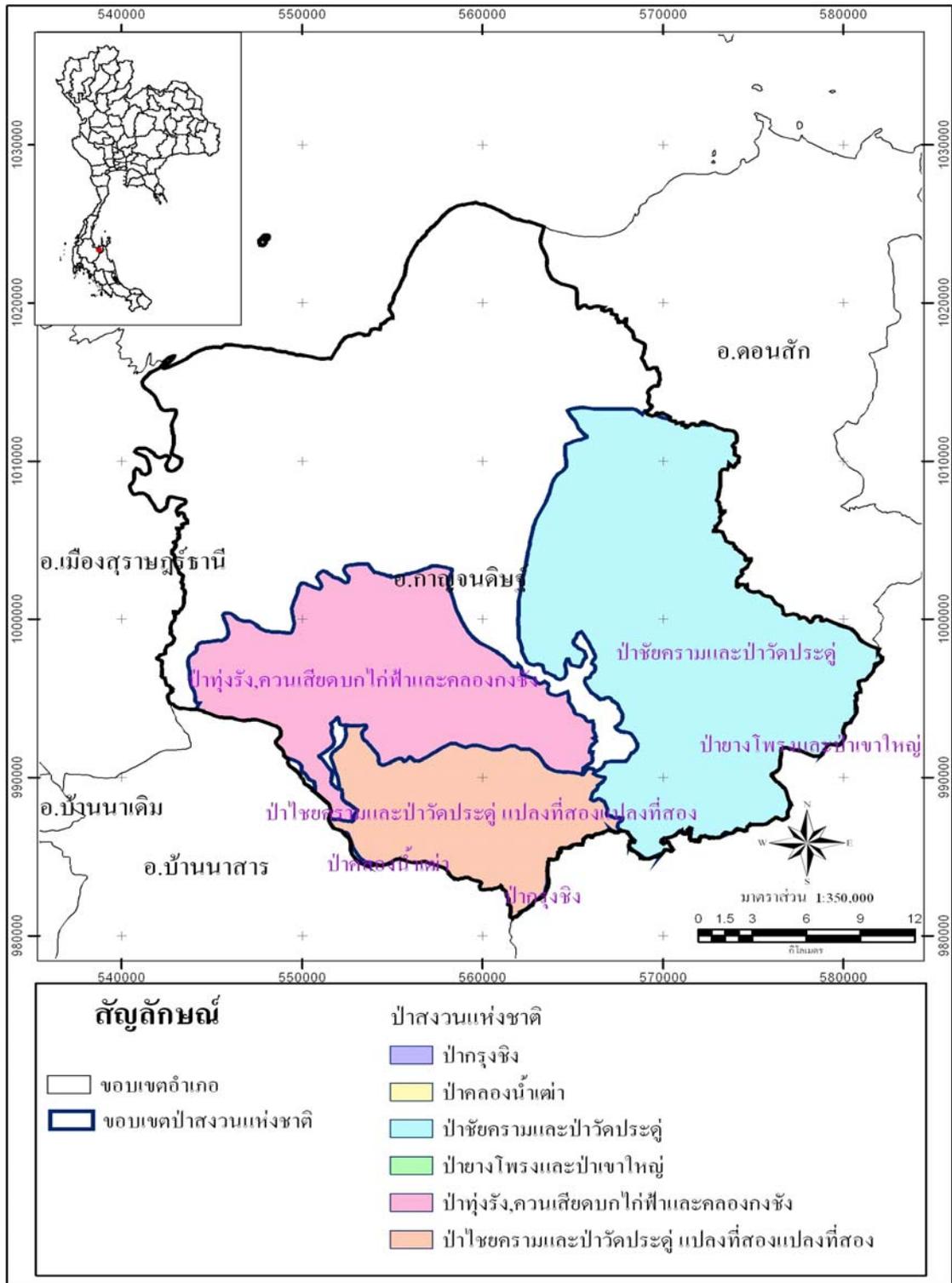
ภาพที่ 2 แสดงประเภทพื้นที่จำแนกตามการใช้ประโยชน์ที่ดินในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2549)

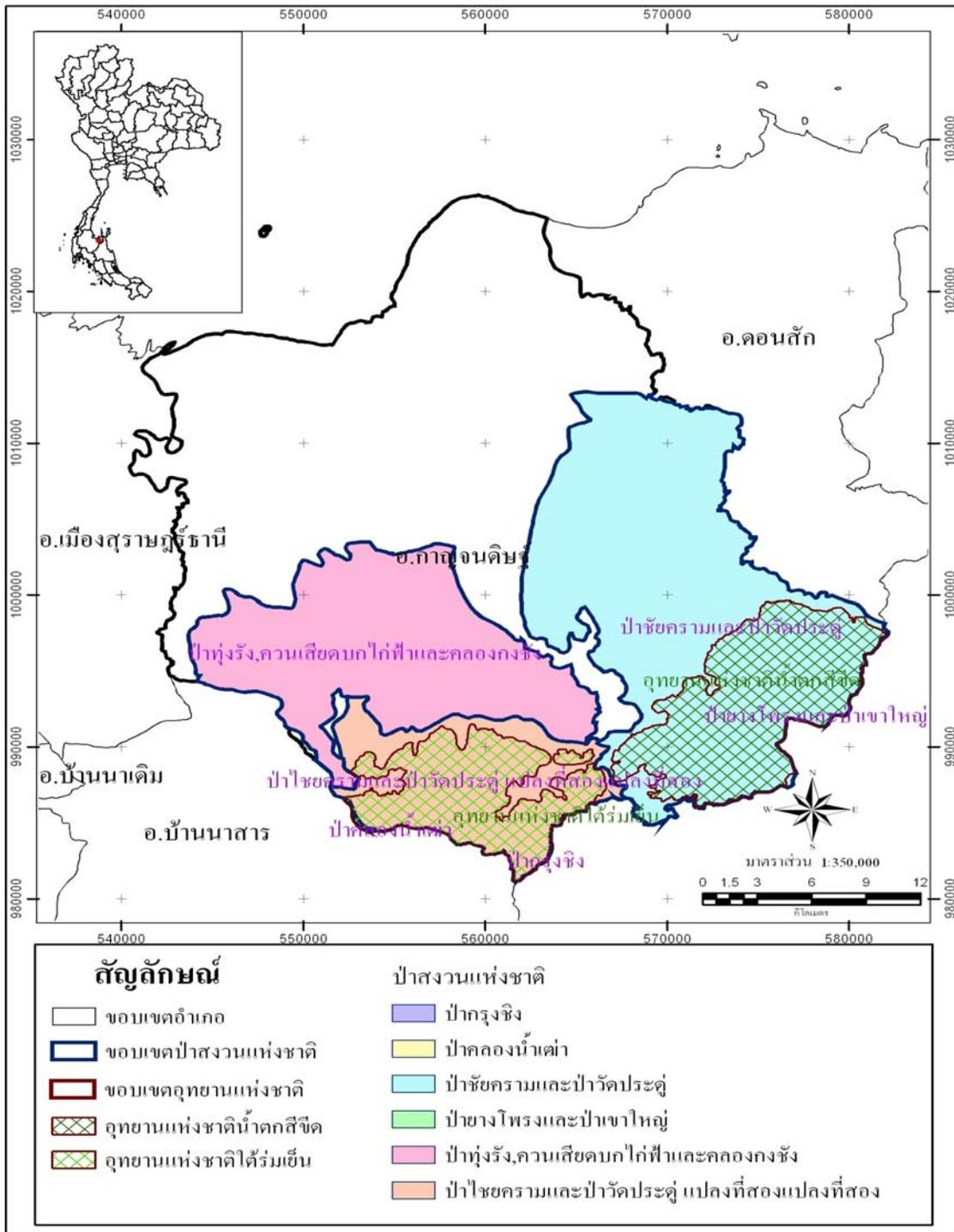
ภาพที่ 3 แผนที่แสดงพื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่ประเภทต่างๆ ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2549)

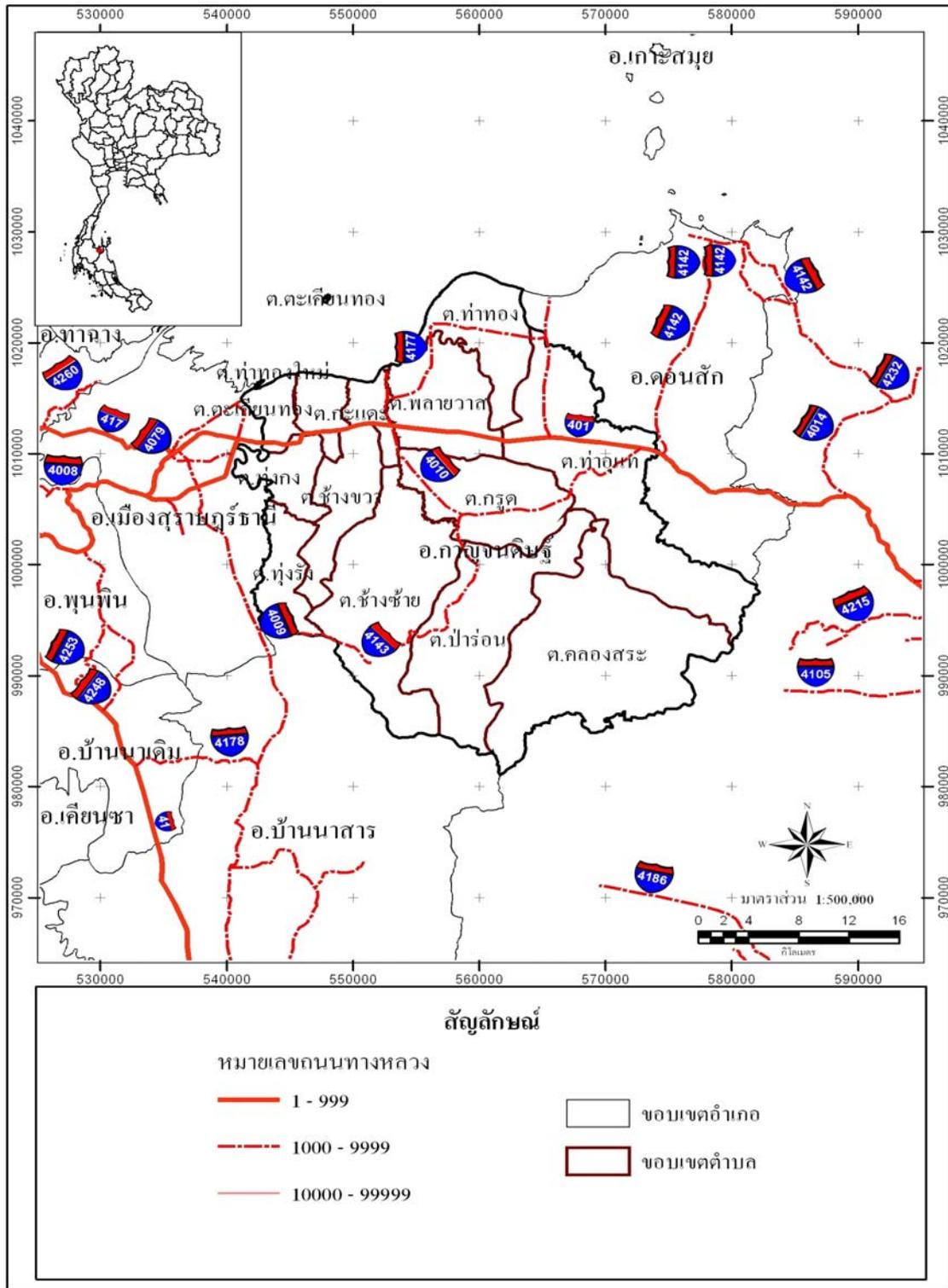
ภาพที่ 4 แผนที่แสดงที่ตั้งป่าสงวนแห่งชาติในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2549)

ภาพที่ 5 แผนที่แสดงที่ตั้งพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าสงวนแห่งชาติในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2549)

ภาพที่ 6 แผนที่แสดงเส้นทางเข้าสู่อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2549)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จำนงรักษ์ (2529) ได้ศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ กรณีศึกษา สวนสัตว์ดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่าเยาวชนชาย และหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทรงกลด (2545) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของราษฎรท้องถิ่นต่อการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่า อ่างเก็บน้ำบางพระ จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มนต์สังข์ (2545) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของข้าราชการและลูกจ้างกรมทางหลวงต่อโครงการปลูกต้นไม้สองข้างทางในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า เพศและการเคยได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับด้านป่าไม้ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อโครงการปลูกต้นไม้สองข้างทางอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาติรี (2545) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ต่อการป้องกันรักษาสวนป่า อำเภองาว จังหวัดลำปาง ซึ่งพบว่า การเข้าฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ต่อการป้องกันรักษาสวนป่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อนา (2542) ได้ศึกษาความคิดเห็นของปลัดอำเภอที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดนครราชสีมา พบว่าการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีนัยสำคัญ

ไชยรัช (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการการขนส่งไม้และของป่าเกี่ยวกับผลปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด่านป่าไม้ปทุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายป่าไม้และระเบียบราชการมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้ประกอบการการขนส่งไม้และของป่าที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด่านป่าไม้ปทุมพรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งโรจน์ (2545) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปลูกต้นไม้บริเวณสองข้างทางในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปลูกต้นไม้สองข้างทางในจังหวัดสมุทรสาครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและงานวิจัยของ พิภูล (2531) ที่ได้ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากร

ชายเลนและความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนการอนุรักษ์ทรัพยากรชายเลนของครู โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี จำนวน 281 คน พบว่าครูส่วนใหญ่มีค่านิยมเป็นที่พึงประสงค์ และเมื่อเปรียบเทียบกับตัวแปรด้านความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์และสาขาที่จบการศึกษาพบว่าทั้งสองตัวแปรมีผลทำให้ค่านิยมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประยูทธ์ (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจค่านิยมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดภาคใต้ จำนวน 450 คน จาก 150 โรงเรียน พบว่า ครูที่สอนอยู่ในกลุ่มวิชาสุขศึกษา พลานามัย มีค่านิยมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับต่ำกว่า ครูที่สอนในกลุ่มสังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

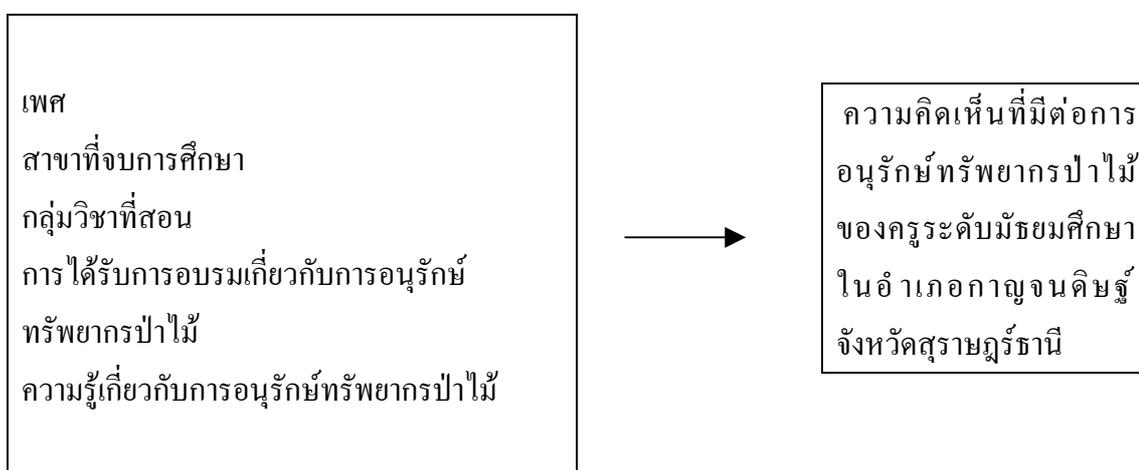
การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดตัวแปรที่จะทำการศึกษาคือ ตัวแปรด้านเพศ สาขาที่จบการศึกษา กลุ่มวิชาที่สอน การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เท่านั้น

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ สามารถกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 2 ซึ่งอธิบายได้ดังนี้ ตัวแปรอิสระ ประกอบไปด้วย เพศ สาขาที่จบการศึกษา กลุ่มวิชาที่สอน การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 7 กรอบแนวคิดในการวิจัยความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

สมมุติฐานในการวิจัย

1. เพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. สาขาที่จบการศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. กลุ่มวิชาที่สอนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของ
ครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์กับความคิด
เห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุ-
ราษฎร์ธานี

5. ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการ
อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์
2. ยานพาหนะ
3. แบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ซึ่งในแต่ละข้อคำถามจะมีคำตอบให้เลือก 2 ตัวเลือก โดยให้เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดความเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นคำถามเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือกจากตัวเลือก 5 ตัวเลือก

วิธีการ

1. การรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ประชากรเป้าหมายคือ ครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีทั้งหมดเป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 134 คน การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (quantitative research) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือวิจัย

2. การสร้างแบบสอบถาม

จากการตั้งข้อสมมุติฐานมาเป็นพื้นฐานในการออกแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบเลือกตอบ (check list) ตามแนวทางมาตรวัดของ R.A. Likert คือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และแบบปลายเปิด (open-ended) เพื่อให้ผู้ตอบเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เป็นเครื่องมือการวิจัย และได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถามแล้วนำไปทดสอบ (pretest) กับครูระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอพุนพินจำนวน 30 ชุด เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการใช้ภาษา และความเข้าใจในแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของครอนบาช (Cronbach, 1970) ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ผลการวิเคราะห์ได้แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.76 แล้วนำไปสอบถามครูระดับมัธยมศึกษา ในท้องที่อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 134 คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ ดังนี้

3.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่เป็นการวัดความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ตามแนวทางมาตรวัดของ R.A. Likert โดยกำหนดการให้คะแนนดังนี้ คือ

ถ้า ข้อความใดมีลักษณะเป็นบวก ก็จะให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

แต่ถ้า ข้อความใดมีลักษณะเป็นลบ ก็จะให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

3.2 การให้คะแนนความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

คำตอบที่ถูกต้อง	ให้ 1 คะแนน
คำตอบที่ผิด	ให้ 0 คะแนน

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และการทดสอบสมมุติฐาน ใช้สถิติดังนี้

3.3.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สาขาที่จบการศึกษา กลุ่มวิชา ที่สอน การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และค่านิยมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติขั้น พื้นฐานคือ ความถี่, ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าสูงสุด, ต่ำสุด, และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามกับตัวแปร ด้าน เพศ ระดับการศึกษา สาขาที่จบการศึกษา กลุ่มวิชาที่สอน การได้การอบรมเกี่ยวกับการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยใช้วิธีการทดสอบทางสถิติ ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi – square) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นหลักในการ ทดสอบสมมุติฐานโดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้ (วินัส และสมจิต, 2537)

$$X^2 = \sum_{i=1}^L \sum_{j=1}^K \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

กำหนดให้	X^2	=	ค่า chi – square
	i	=	จำนวนแถว ($i = 1, 2, 3, \dots, L$)
	j	=	จำนวนคอลัมน์ ($j = 1, 2, 3, \dots, K$)

O = ความถี่ค่าสังเกต
E = ความถี่ค่าที่คาดหวัง

ในการทดสอบโดยวิธีไคสแควร์ (chi - square) นี้ จะต้องมีค่าความถี่ที่คาดหวัง (E) ในตารางต้องไม่น้อยกว่า 5

ผลและวิจารณ์ผล

สำหรับผลการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” จำนวน 134 คนได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของครูระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 2 ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของครูระดับมัธยมศึกษา

สำหรับการศึกษาข้อมูลทั่วไปของครูระดับมัธยมศึกษา ได้ทำการศึกษาข้อมูลทั่วไป จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา กลุ่มวิชาที่สอน และประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งรายละเอียดของผลการศึกษา มีดังนี้

1. เพศ

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของครูระดับมัธยมศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 โดยมีครูเพศชาย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 เนื่องจากอาชีพครู เป็นอาชีพที่ค่อนข้างต้องใช้ความละเอียดอ่อนในการที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียน ซึ่งเพศหญิง มีความละเอียดอ่อนมากกว่าเพศชายจึงน่าจะเป็นสาเหตุให้มีครูเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละจำแนกตามเพศของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	48	35.8
หญิง	86	64.2
รวม	134	100.0

2. ระดับการศึกษา

เมื่อจำแนกครูตามระดับการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 91.8 รองลงมาได้แก่ สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 โดยมีเพียง 1 คน เท่านั้น ที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.8 จากภาระหน้าที่ของครูที่ค่อนข้างมากจึงอาจส่งผลกระทบต่อให้ครูไม่มีเวลาเพียงพอที่จะศึกษาต่อ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษา
ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	0.8
ปริญญาตรี	123	91.8
สูงกว่าปริญญาตรี	10	7.5
รวม	134	100.0

3. สาขาที่จบการศึกษา

จากการจำแนกตามสาขาที่จบการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาสาขาสังคมศึกษามากที่สุด โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 19 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 รองลงมาได้แก่ กลุ่มครูที่สำเร็จการศึกษาสาขาภาษาไทย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามด้วยกลุ่มครูที่สำเร็จการศึกษาสาขา

คณิตศาสตร์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 สาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 สาขาภาษาอังกฤษ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 สาขาพลศึกษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 สาขาคหกรรมศาสตร์และสาขาการศึกษา มีผู้สำเร็จการศึกษา กลุ่มละ 7 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ทั้งนี้มีผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาฟิสิกส์ สุขศึกษา ดนตรีศึกษา คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีการศึกษา สาขาละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ส่วนสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมศิลป์ มีผู้จบการศึกษาสาขาดังกล่าวสาขาละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 โดยมีผู้สำเร็จการศึกษาสาขาอื่นๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ประกอบด้วยสาขาบรรณารักษศาสตร์ พัฒนาชุมชน กาประถมศึกษา บริหารการศึกษา วิทยาการจัดการ การจัดการทั่วไป การวางแผนการศึกษา และนาฏศิลป์ สาขาละ 1 คน เนื่องจากวิชาสังคมศึกษานั้นมีเนื้อหาที่หลากหลาย เช่น ประวัติศาสตร์ การเมือง ภูมิศาสตร์ ศาสนา เป็นต้นจึงอาจส่งผลให้ครูส่วนใหญ่เลือกเรียนทางสังคมศึกษามากกว่าสาขาอื่นๆ

ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละจำแนกตามสาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษา
ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
สังคมศึกษา	19	14.2
ภาษาไทย	17	12.7
คณิตศาสตร์	16	11.9
วิทยาศาสตร์	15	11.2
ภาษาอังกฤษ	14	10.4
พลศึกษา	8	6.0
คหกรรมศาสตร์	7	5.3
การศึกษา	7	5.3
เกษตรศาสตร์	4	3.0
ฟิสิกส์	3	2.2
สุขศึกษา	3	2.2
ดนตรี	3	2.2
คอมพิวเตอร์	3	2.2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เทคโนโลยีการศึกษา	3	2.2
อุตสาหกรรมศิลป์	2	1.5
จิตวิทยาอุตสาหกรรม	2	1.5
อื่นๆ (สาขาบรรณารักษศาสตร์ พัฒนาชุมชน การประถมศึกษา บริหารการศึกษา วิทยาการจัดการ การจัดการทั่วไป การวางแผนการศึกษา และนาฏศิลป์)	8	6.0
รวม	134	100.0

4. กลุ่มวิชาที่สอน

สำหรับการจำแนกตามกลุ่มวิชาที่สอนของครูระดับมัธยมศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนในกลุ่มวิชาสาขาสังคมศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรมมากที่สุด โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 23 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 อันดับที่สองได้แก่ สาขาภาษาไทย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 อันดับที่สามประกอบด้วย 2 สาขา ได้แก่ สาขาคณิตศาสตร์ และสาขาภาษาต่างประเทศ สาขาละ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 อันดับที่มี 2 สาขาเช่นกัน ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ และสาขาการงานและเทคโนโลยี สาขาละ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 อันดับที่ยี่ห้า ได้แก่ สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 อันดับที่ยี่หก ได้แก่ สาขากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และอันดับสุดท้าย ได้แก่ สาขาอื่นๆ จำนวน 4 คน (ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน และกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ เนื่องจากครูระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาสาขาสังคมศึกษาจึงส่งผลให้ครูส่วนใหญ่เป็นผู้สอนในกลุ่มวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละจำแนกตามกลุ่มวิชาที่สอนของครูระดับมัธยมศึกษา
ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มวิชาที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	23	17.2
ภาษาไทย	20	14.9
คณิตศาสตร์	18	13.4
ภาษาต่างประเทศ	18	13.4
วิทยาศาสตร์	17	12.7
การงานและเทคโนโลยี	17	12.7
ดุขศึกษาและพลศึกษา	10	7.5
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	7	5.2
อื่นๆ	4	3.0
รวม	134	100.0

5. ประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้พบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มาก่อน โดยมีจำนวนมากถึง 107 คน คิดเป็นร้อยละ 79.9 ขณะที่ครูเพียง 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 เท่านั้นที่เคยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้มาก่อน ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากการที่มีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แก่ครูระดับมัธยมศึกษาอาจจะยังมีน้อยจึงส่งผลให้ครูระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรม

ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละจำแนกตามประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากร
ป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประสบการณ์การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	107	79.9
เคย	27	20.1
รวม	134	100.0

ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา

ในการศึกษาระดับความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ได้ทำการวัดความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ผ่านคำถาม จำนวน 15 ข้อ ซึ่งรายละเอียดของผลการศึกษา มีดังนี้

ผลการศึกษาความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จำแนกเป็นรายข้อพบว่า ครูระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แทบทั้งสิ้น โดยข้อความที่ครูระดับมัธยมศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

สำหรับข้อความที่ครูมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องมากที่สุด คือ “มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกต้อง” โดยพบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 99.3

ส่วนข้อความที่ว่า “วัตถุประสงค์หลักของพระราชบัญญัติป่าชุมชน คือ การที่รัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้” พบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 94.8

ด้านข้อความที่ว่า “การขาดแคลนพื้นที่ทำกินของประชาชนทำให้เกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า” พบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 88.1

ทั้งนี้ มี 3 ข้อความที่พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในระดับที่เท่ากัน คือ “ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ หมายถึง การนำทรัพยากรป่าไม้มานำใช้อย่างชาญฉลาดและคุ้มค่าที่สุด” , “ การใช้ป่าไม้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นประโยชน์ทางอ้อมจากป่าไม้” และ “พื้นที่อนุรักษ์ของไทย ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน ป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ” โดยพบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 87.3

ส่วนข้อความที่ว่า “ชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่ามีทั้งที่ช่วยอนุรักษ์และที่ทำลายทรัพยากรป่าไม้” พบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 85.8

สำหรับข้อความที่ว่า “ ปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่ป่าไม้เหลือไม่ถึง 40% ของพื้นที่ประเทศทั้งหมด” พบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 85.1

ด้านข้อความ “ การปลูกสร้างสวนป่าช่วยลดปัญหาการขาดแคลนไม้” พบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 83.6

ในขณะที่ข้อความที่ว่า “ปัญหาการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ของประเทศไทยเกิดจากไฟป่าและภัยธรรมชาติเป็นสำคัญ” พบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 81.3

สำหรับข้อความที่ว่า “การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มิได้หมายรวมถึงการอนุรักษ์สัตว์ป่า” พบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8

ขณะที่ข้อความที่ว่า “การไม่ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้เลยเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่ได้ผลดีที่สุด” พบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1

ส่วนข้อความที่ว่า “หลักในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ คือ การป้องกันไม่ให้นำทรัพยากรป่าไม้มานำใช้โดยสิ้นเปลือง” และ “การทำไม้อัด เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างหนึ่ง” พบว่า มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในระดับที่เท่ากัน จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9

ทั้งนี้ มีเพียงข้อความเดียวที่พบว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ ข้อความที่ว่า “ป่าไม้” ตามหลักกฎหมาย หมายถึง อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน ป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า โดยพบว่า มีครูระดับมัธยมศึกษา เพียง 37 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 เท่านั้นที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เป็นรายข้อของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อความ	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้			
	ถูก		ผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกต้อง	133	99.3	1	0.7
2. วัตถุประสงค์หลักของพ.ร.บ.ป่าชุมชน คือ การที่รัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	127	94.8	7	5.2
3. การขาดแคลนพื้นที่ทำกินของประชาชนทำให้เกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า	118	88.1	16	11.9
4. การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ หมายถึง การนำทรัพยากรป่าไม้มาใช้อย่างชาญฉลาดและคุ้มค่าที่สุด	117	87.3	17	12.7
5. การใช้ป่าไม้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นประโยชน์ทางอ้อมจากป่าไม้	117	87.3	17	12.7

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้			
	มีความรู้ที่ถูกต้อง		มีความรู้ที่ไม่ถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. พื้นที่อนุรักษ์ของไทย ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ ป่า สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ	117	87.3	17	12.7
7. ชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่ามีทั้งที่ช่วย อนุรักษ์และที่ทำลายทรัพยากรป่าไม้	115	85.8	19	14.2
8. ปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่ป่าไม้เหลือไม่ถึง 40% ของพื้นที่ประเทศทั้งหมด	114	85.1	20	14.9
9. การปลูกสร้างสวนป่าช่วยลดปัญหาการขาด แคลนไม้	112	83.6	22	16.4
10. ปัญหาการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ ไทยเกิดจากไฟป่าและภัยธรรมชาติเป็นสำคัญ	109	81.3	25	18.7
11. การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่ได้หมายถึง การอนุรักษ์สัตว์ป่า	105	78.4	29	21.6
12. การไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้เลยเป็นการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่ได้ผลดีที่สุด	94	70.1	40	29.9
13. หลักในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ คือ การ ไม่ให้นำทรัพยากรป่าไม้มาใช้โดยสิ้นเชิง	91	67.9	43	32.1
14. การทำไม้อัด เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ อย่างหนึ่ง	91	67.9	43	32.1
15. “ป่าไม้” ตามหลักกฎหมาย หมายถึง อุทยาน แห่งชาติ วนอุทยาน ป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษา พันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า	37	27.6	97	72.4

เมื่อพิจารณา ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา โดยแบ่งระดับความรู้ออกเป็น 2 ระดับ กล่าวคือ ถ้าครูระดับมัธยมศึกษาได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ย (11.92) แสดงว่ามีความรู้น้อย และถ้าได้คะแนนมากกว่า (11.92) แสดงว่ามีความรู้มาก จากผลการศึกษาพบว่าครูระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ มาก (ร้อยละ 65.7) และมีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้น้อย (ร้อยละ 34.3) ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	จำนวน	ร้อยละ
รู้มาก	88	65.7
รู้น้อย	46	34.3
รวม	134	100.00

ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ทำการศึกษาโดยแบ่งระดับความคิดเห็นของครูระดับมัธยมศึกษา ออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผลการศึกษาพบว่า (ตารางที่ 11)

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำถามที่ว่าที่ว่า ผลิตภัณฑ์จากไม้เมื่อเกิดการชำรุดควรนำมาซ่อมแซมใช้ใหม่ รองลงมา ร้อยละ 35.8 เห็นด้วย ร้อยละ 3.7 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 1.5 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 0.00 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับแสดงว่าครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.6 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำถามที่ว่าที่ว่า การตัดไม้จากป่ามาใช้เองจะช่วยประหยัดเงินในการซื้อไม้รองลงมา ร้อยละ 38.8 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 9.0 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 6.7 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 6.0 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับแสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 64.2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำถามที่ว่าเมื่อพบเห็น การลักลอบตัดไม้ในป่าควรนิ่งเสีย เพราะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ป่าไม้รองลงมา ร้อยละ 19.4 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 8.2 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 5.2 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.0 ไม่เห็นด้วย ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.6 เห็นด้วยกับคำถามที่ว่าที่ว่าการใช้ เฟอร์นิเจอร์ภายในบ้าน ควรเลือกใช้ที่ผลิตจากวัสดุอื่นๆ แทนไม้จะช่วยให้ป่าไม้ถูกทำลายน้อยลง รองลงมา ร้อยละ 24.6 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 20.1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 13.4 ไม่เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 2.2 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำถามที่ว่า ป่าไม้มีอยู่ เป็นจำนวนมากและสามารถฟื้นตัวเองได้ตามธรรมชาติจึงไม่จำเป็นจะต้องมีการอนุรักษ์ รองลงมา ร้อยละ 20.1 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 4.5 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 5.2 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำถามที่ว่า ถ้าพึ่งเรา คนเดียวไม่สามารถที่จะอนุรักษ์ ป่ากันป่าไม้เอาไว้ได้จึงไม่จำเป็นจะต้องให้ความสนใจกับการ อนุรักษ์ รองลงมา ร้อยละ 21.6 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 9.7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 8.2 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 6.7 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วย ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 43.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำถามที่ว่า การนำเอา สิ่งที่เราสนใจเพียงชิ้นสองชิ้น เช่น ก้อนหิน ดอกไม้ เป็นต้น ไม่ส่งให้ผลให้ทรัพยากรป่าไม้เสื่อมโทรมลง รองลงมา ร้อยละ 27.6 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 14.2 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 9.0 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 6.0 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำถามที่ว่า รายการวิทยุโทรทัศน์ที่นำเสนอเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เป็นสิ่งที่น่าสนใจและควรศึกษา รองลงมา ร้อยละ 39.6 เห็นด้วย ร้อยละ 5.2 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 1.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วย ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 35.1 เห็นด้วย ร้อยละ 5.2 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 0.0 ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า นโยบายของรัฐที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เป็นนโยบายที่ดีและเหมาะสม รองลงมา ร้อยละ 35.8 เห็นด้วย ร้อยละ 0.7 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 0.0 ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า บุคคลที่บุกรุกทำลายป่าควรได้รับการต่อต้านจากสังคม รองลงมา ร้อยละ 32.1 เห็นด้วย ร้อยละ 4.5 เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีเพียงร้อยละ 3.0 เท่านั้นที่ไม่แน่ใจ ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.8 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ การที่ประชาชนในประเทศได้รับการเรียนรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จะช่วยให้ป่าไม้ถูกทำลายน้อยลง รองลงมา ร้อยละ 35.1 เห็นด้วย ร้อยละ 18.7 ไม่แน่ใจ และมีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 32.8 ไม่เห็นด้วย กับคำถามที่ว่า การใช้ไม้ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดไม่ถือเป็นการอนุรักษ์ รองลงมา ร้อยละ 26.9 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 20.1 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 13.4 เห็นด้วย และมีเพียง ร้อยละ 6.7 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 52.2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า เมื่อพบไฟไหม้ป่าไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวเพราะอาจก่อให้เกิดอันตรายกับตนเองได้ รองลงมา ร้อยละ 33.6 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 6.7 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 6.0 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.6 เห็นด้วยกับคำถามที่ว่า ถ้ารัฐบาลสามารถจัดการให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีรายได้ที่พอเพียงก็สามารถช่วยป้องกันทรัพยากรป่าไม้เอาไว้ได้ รองลงมา ร้อยละ 31.3 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 25.4 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 5.2 ไม่เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า ค่านิยมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ควรได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก รองลงมา ร้อยละ 26.9 เห็นด้วย ร้อยละ 3.0 ไม่แน่ใจ และมีเพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.0 เห็นด้วย กับคำถามที่ว่า การพานักเรียนไปทัศนศึกษาในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรป่าไม้ รองลงมา ร้อยละ 40.3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 9.0 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 0.7 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 0.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.8 ไม่เห็นด้วย กับคำถามที่ ป่าไม้ให้ประโยชน์เพื่อเป็นการใช้สอยเท่านั้น รองลงมา ร้อยละ 32.1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 15.7 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 6.0 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำถามที่ว่า ควรตัดไม้และนำของป่ามาใช้ให้มากที่สุด ดีกว่าปล่อยให้สูญเสียดังโดยเปล่าประโยชน์ รองลงมา ร้อยละ 32.8

ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 7.5 ไม่แน่ใจ และมีเพียงร้อยละ 4.5 เท่านั้นที่เห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 33.6 ไม่เห็นด้วย กับคำถามที่ว่า ประชาชนไทย ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก จึงควรจัดสรรพื้นที่ป่าเพื่อเป็นที่ทำกินแก่ประชาชน ให้มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 26.1 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 15.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 14.9 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 9.7 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า การมี ทรัพยากรป่าไม้มากจะทำให้มีสัตว์ป่ามากขึ้นด้วย รองลงมา 38.8 เห็นด้วย ร้อยละ 9.7 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 0.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และร้อยละ 0.0 ไม่เห็นด้วย ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า การพัง ทลายและเสื่อมสภาพของดินเกิดจากการทำลายทรัพยากรป่าไม้ รองลงมา ร้อยละ 39.6 เห็นด้วย ร้อยละ 6.0 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 2.2 เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่เห็นด้วย ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 61.9 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า ควรส่งเสริม ให้มีการปลูกสวนป่ามากขึ้น รองลงมา ร้อยละ 34.3 เห็นด้วย ร้อยละ 2.2 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 1.5 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 0.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 67.2 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า ควรปลูกต้นไม้ทดแทนต้นไม้ที่ถูกตัดมาใช้ประโยชน์ รองลงมา 29.1 เห็นด้วย ร้อยละ 3.7 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 0.0 ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 67.2 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า ควรเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ที่บุกรุกทำลายป่า รองลงมา 25.47 เห็นด้วย ร้อยละ 3.7 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.0 ไม่เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 49.3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า ควรมีการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าขึ้นภายในบริเวณโรงเรียน รองลงมา 43.3 เห็นด้วย ร้อยละ 6.0 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 1.5 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 0.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 43.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า การล่าสัตว์ป่าสงวนและคุ้มครองไม่ส่งผลให้ทรัพยากรป่าไม้เสื่อมโทรมลง รองลงมา ร้อยละ 27.6 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 12.7 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 9.0 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 7.5 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 47.0 ไม่แน่ใจ กับคำถามที่ว่า การสร้างถนนและเขื่อนเป็นผลให้ทรัพยากรป่าไม้ถูกทำลาย แต่ก็ถือว่าคุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่ได้รับมากกว่าปล่อยให้ป่าโดยไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไรเลย รองลงมา ร้อยละ 22.4 เห็นด้วย ร้อยละ 14.9 ไม่เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 6.7 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.8 ไม่เห็นด้วย กับคำถามที่ว่า ไม่ควรประกาศเขตพื้นที่อนุรักษ์เพิ่มเติม เพราะจะส่งผลให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ป่านั้นสูญเสียผลประโยชน์ รองลงมา ร้อยละ 31.3 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 11.9 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 6.7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีเพียงร้อยละ 5.2 นั้นที่เห็นด้วย ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.6 ไม่เห็นด้วย กับคำถามที่ว่า ปัญหาการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้เกิดจากผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่าเท่านั้น รองลงมา ร้อยละ 26.9 ไม่เห็นด้วยอย่าง

ยิ่ง ร้อยละ 20.9 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 11.9 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 3.7 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า ปัจจุบัน ประเทศไทยยังมีทรัพยากรป่าไม้อยู่เป็นจำนวนมาก จึงไม่จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์มากนัก รองลงมา ร้อยละ 33.6 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 6.7 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 3.0 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 33.6 ไม่เห็นด้วย กับคำถามที่ว่า ประชาชนไทย ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก จึงควรจัดสรรพื้นที่ป่าเพื่อเป็นที่ทำกินแก่ประชาชนให้มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 26.1 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 15.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 14.9 เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 9.7 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 52.2 เห็นด้วย กับคำถามที่ว่า ครูถือว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้แก่เยาวชนแห่งชาติ รองลงมา 36.6 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 9.7 ไม่แน่ใจ ร้อยละ และมีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.4 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากที่สุด คือประชาชนทุกคนในประเทศ รองลงมา ร้อยละ 32.1 เห็นด้วย ร้อยละ 5.2 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 2.2 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 0.0 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ครูระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 30.6 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับคำถามที่ว่า เยาวชนที่อยู่ภายในหรือบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ป่าเท่านั้นที่สมควรได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ รองลงมา ร้อยละ 32.1 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 17.9 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 13.4

เห็นด้วย และมีเพียงร้อยละ 0.6 เท่านั้นที่ไม่แน่ใจ ตามลำดับ แสดงว่า ครูระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ข้อความ	เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็น		ค่าเฉลี่ย
	อย่างยิ่ง								อย่างยิ่ง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. ผลกระทบจากไม้เมื่อเกิดการชำรุดควรร นำมาซ่อมแซมใช้ใหม่	79	1.5	48	35.8	5	3.7	2	1.5	0	0.0	4.52
2. การตัดไม้จากป่ามาใช้เองจะช่วย ประหยัดเงินในการซื้อไม้	8	6.0	9	6.7	12	9.0	52	38.8	53	39.6	3.99
3. เมื่อพบเห็นการลักลอบตัดไม้ในป่า ควรงั่งเสียเพราะเป็นหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ป่าไม้	11	8.2	4	3.0	7	5.2	26	19.4	86	64.2	4.28
4. การใช้เฟอร์นิเจอร์ภายในบ้าน ควรเลือกใช้ที่ผลิตจากวัสดุอื่นๆ แทนไม้ จะช่วยให้ป่าไม้ถูกทำลายน้อยลง	27	20.1	53	39.6	33	24.6	18	13.4	3	2.2	3.62
5. ป่าไม้มีอยู่เป็นจำนวนมากและสามารถ ฟื้นตัวเองได้ตามธรรมชาติจึงไม่จำเป็นต้อง มีการอนุรักษ์	2	1.5	7	5.2	6	4.5	27	20.1	92	68.7	4.49

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		ค่าเฉลี่ย
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
6. ถ้าพึ่งเราคนเดียวไม่สามารถที่จะอนุรักษ์ ป่ากันป่าไม้เอาไว้ได้ จึงไม่จำเป็นจะต้องให้ความสนใจกับการอนุรักษ์	13	9.7	11	8.2	9	6.7	29	21.6	72	53.7	4.01
7. การนำเอาสิ่งที่เราสนใจเพียงขึ้นสองขึ้น เช่น ก้อนหิน ดอกไม้ เป็นต้น ไม่ส่งผลให้ทรัพยากรป่าไม้เสื่อมโทรมลง	8	6.0	12	9.0	19	14.2	37	27.6	58	43.3	39.3
8. รายการวิทยุ โทรทัศน์ที่นำเสนอเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เป็นสิ่งที่น่าสนใจและควรศึกษา	71	53.0	53	39.6	7	5.2	1	0.7	2	1.5	4.42
9. โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่จัดขึ้นภายในโรงเรียนเป็นโครงการที่ควรให้ความสำคัญและสนับสนุน	80	59.7	47	35.1	7	5.2	0	0.0	0	0.0	4.54

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ค่าเฉลี่ย
	อย่างยิ่ง		อย่างยิ่ง		อย่างยิ่ง		อย่างยิ่ง		อย่างยิ่ง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
10. นโยบายของรัฐที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เป็นนโยบายที่ดีและเหมาะสม	75	56.0	48	35.8	10	7.5	0	0.0	1	0.7	4.46
11. บุคคลที่บุกรุกทำลายป่าควรได้รับการต่อต้านจากสังคม	75	56.0	43	32.1	4	3.0	6	4.5	6	4.5	4.31
12. การที่ประชาชนในประเทศได้รับการเรียนรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จะช่วยให้ป่าไม้ถูกทำลายน้อยลง	60	44.8	47	35.1	25	18.7	1	0.7	1	0.7	4.22
13. การใช้ไม้ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดไม่ถือเป็นการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	9	6.7	18	13.4	27	20.1	44	32.8	36	26.9	3.60
14. เมื่อพบไฟไหม้ป่าไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวเพราะอาจก่อให้เกิดอันตรายกับตนเองได้	2	1.5	8	6.0	9	6.7	45	33.6	70	52.2	4.29

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		ค่าเฉลี่ย
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	15. ถ้ารัฐบาลสามารถจัดการให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีรายได้ที่พอเพียง ก็สามารถช่วยป้องกัน ทรัพยากรป่าไม้เอาไว้ได้	34	25.4	49	36.36	42	31.3	7	5.2	2	
16. ค่านิยมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ควร ได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก	92	68.7	36	26.9	4	3.0	0	0.0	2	1.5	4.61
17. การพานักเรียนไปทัศนศึกษาในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติ จะส่งผลให้นักเรียน เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรป่าไม้	54	40.3	67	50.0	12	9.0	1	0.7	0	0.0	4.30
18. ป่าไม้ให้ประโยชน์เพื่อเป็นการใช้สอยเท่านั้น	2	1.5	8	6.0	21	15.7	60	44.8	43	32.1	4.00
19. ควรตัดไม้และนำของป่ามาใช้ให้มากที่สุด ดีกว่าปล่อยให้สูญเสียโดยเปล่าประโยชน์	6	4.5	6	4.5	10	7.5	44	32.8	68	50.7	4.21

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ค่าเฉลี่ย
	อย่างยิ่ง		อย่างยิ่ง		อย่างยิ่ง		อย่างยิ่ง		อย่างยิ่ง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
20. ประชาชนไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก จึงควรจัดสรรพื้นที่ป่าเพื่อเป็นที่ทำกินแก่ประชาชนให้มากที่สุด	13	9.7	20	14.9	35	26.1	45	33.6	21	15.7	3.31
21. ควรปลูกต้นไม้ทดแทนต้นไม้ที่ถูกตัดมาใช้ประโยชน์	68	50.7	52	38.8	13	9.7	0	0.0	1	0.7	4.39
22. ควรเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ที่บุกรุกทำลายป่า	69	51.5	53	39.6	8	6.0	1	0.7	3	2.2	4.37
23. ควรมีการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่ามากขึ้น	83	61.9	46	34.3	3	2.2	2	1.5	0	0.0	4.57
24. ควรปลูกต้นไม้ทดแทนต้นไม้ที่ถูกตัดมาใช้ประโยชน์	90	67.2	39	29.1	5	3.7	0	0.0	0	0.0	4.63
25. ควรเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ที่บุกรุกทำลายป่า	90	67.2	34	25.4	5	3.7	4	3.0	1	0.7	4.55
26. ควรมีการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าขึ้นภายในบริเวณโรงเรียน	66	49.3	58	43.3	8	6.0	2	1.5	0	0.0	4.40
27. การล่าสัตว์ป่าสงวนและคุ้มครองไม่ส่งผลให้ทรัพยากรป่าไม้เสื่อมโทรมลง	10	7.5	12	9.0	17	12.7	58	43.3	37	27.6	3.75

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
28. การสร้างถนนและเขื่อนเป็นผลให้ทรัพยากรป่าไม้ถูกทำลายแต่ก็ถือว่าคุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับ ดีกว่าที่จะปล่อยให้ป่าโดยไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไรเลย	9	6.7	30	22.4	63	47.0	20	14.9	12	9.0	2.97
29. ไม่ควรประกาศเขตพื้นที่อนุรักษ์เพิ่มเติม เพราะจะส่งผลให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ป่านั้นสูญเสียผลประโยชน์	9	6.7	7	5.2	42	31.3	60	44.8	16	11.9	3.50
30. ปัญหาการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้เกิดจากผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ป่าเท่านั้น	5	3.7	16	11.9	28	20.9	49	36.6	36	26.9	3.71
31. ปัจจุบันประเทศไทยยังมีทรัพยากรป่าไม้ยังเป็นจำนวนมากจึงไม่จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์มากนัก	4	3.0	9	6.7	3	2.2	45	33.6	73	54.5	4.30

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง		ค่าเฉลี่ย
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	32. ครูถือว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝัง ค่านิยมที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้ แก่เยาวชนแห่งชาติ	49	36.6	70	52.2	13	9.7	1	0.7	1	
33. ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากร- ป่าไม้มากที่สุด คือ ประชาชนทุกคนในประเทศ	81	60.4	43	32.1	7	5.2	3	2.2	0	0.0	4.51
34. เยาวชนที่อยู่ภายในหรือบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ป่า เท่านั้นที่สมควรได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	24	17.9	18	13.4	8	6.0	43	32.1	41	30.6	3.44

เมื่อพิจารณา ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ของครูระดับมัธยมศึกษา โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 2 ระดับ กล่าวคือ ถ้าครูระดับมัธยมศึกษาได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ย (4.12) แสดงว่ามีความคิดเห็นที่ไม่ดี และถ้าได้คะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ย (4.12) แสดงว่ามีความคิดเห็นที่ดี จากผลการศึกษาพบว่า ครูระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ร้อยละ 61.9) และความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ร้อยละ 38.1)

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา
ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดี	51	38.1
ดี	83	61.9

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา
ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่ครูระดับมัศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยตั้งสมมุติฐานว่าปัจจัยต่างๆ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ปัจจัยที่นำมาพิจารณา ได้แก่ เพศ สาขาที่จบการศึกษา กลุ่มวิชาที่สอน การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยทำการทดสอบสมมุติฐานโดยการทดสอบค่าไคสแควร์ (chi – square) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนระดับการศึกษาที่เสนอเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานของครูระดับมัธยมศึกษาเท่านั้น ไม่ได้นำมาศึกษาความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาเนื่องจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าไม่สามารถนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ ผลการทดสอบสมมุติฐานมีดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของ
 ครัวระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างเพศของครัวระดับมัธยมศึกษา กับความคิดเห็นที่มีต่อการ
 อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ทำการศึกษาโดยแบ่งครัวระดับมัธยมศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชาย
 และเพศหญิง สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่
 มีความคิดเห็นที่ดี และกลุ่มที่มีความคิดเห็นที่ไม่ดี

การทดสอบสมมุติฐานพบว่า ค่าไคสแควร์ ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.413 กำหนดค่า P
 เท่ากับ 0.05 ค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 1 (degree of freedom) โดยมีค่า P ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.580
 ซึ่งมีค่า P มากกว่าที่กำหนด แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์
 ทรัพยากรป่าไม้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องจากครัวระดับ
 มัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความคิดเห็นต่อ
 การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เป็นส่วนที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของ
 ครัวระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เพศ	ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้		รวม
	ไม่ดี	ดี	
ชาย	20 (14.9%)	28 (20.9%)	48 (35.8%)
หญิง	31 (23.1%)	55 (41.0%)	86 (64.2%)
รวม	51 (38.1%)	83 (61.9%)	134 (100%)
ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 0.413			df = 1
			P = 0.580

สมมุติฐานที่ 2 สาขาที่จบการศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างสาขาที่จบการศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษา กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ทำการศึกษาโดยแบ่งสาขาที่จบของครูระดับมัธยมศึกษา ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ วิชาทางด้านสังคมศาสตร์ วิชาทางด้านทางวิทยาศาสตร์ และวิชาสาขาอื่นๆ สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความคิดเห็นที่ดี และกลุ่มที่มีความคิดเห็นที่ไม่ดี

การทดสอบสมมุติฐานพบว่า ค่าไคสแควร์ ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 1.289 กำหนดค่า P เท่ากับ 0.05 ค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 2 (degree of freedom) โดยมีค่า P ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.525 ซึ่งมากกว่าค่า P ที่กำหนด แสดงว่า สาขาที่จบการศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในทุกสาขาที่จบการศึกษามีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เป็นสัดส่วนใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาที่จบการศึกษากับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สาขาที่จบการศึกษา	ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้		รวม
	ไม่ดี	ดี	
สังคมศาสตร์	24 (17.9%)	40 (29.9%)	64 (47.8%)
วิทยาศาสตร์	21 (15.7%)	28 (20.9%)	49 (36.6%)
อื่นๆ	6 (4.5%)	15 (11.2%)	21 (15.7%)
รวม	51 (38.1%)	83 (61.9%)	134 (100%)

ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 1.289   df = 2   P = 0.525

สมมุติฐานที่ 3 กลุ่มวิชาที่สอนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มวิชาที่สอนของครูระดับมัธยมศึกษา กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ทำการศึกษาโดยแบ่งกลุ่มวิชาที่สอนของครูระดับมัธยมศึกษา ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวิชาทางสังคมศึกษา กลุ่มวิชาทางวิทยาศาสตร์ และกลุ่มวิชาอื่นๆ สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความคิดเห็นที่ดี และกลุ่มที่มีความคิดเห็นที่ไม่ดี

การทดสอบสมมุติฐานพบว่า ค่าไคสแควร์ ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.530 กำหนดค่า P เท่ากับ 0.05 ค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 2 (degree of freedom) โดยมีค่า P ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.767 ซึ่งมีความมากกว่าค่า P ที่กำหนด แสดงว่า กลุ่มวิชาที่สอนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในทุกกลุ่มวิชาที่สอนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เป็นสัดส่วนใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มวิชาที่สอนกับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มที่วิชาที่สอน	ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้		รวม
	ไม่ดี	ดี	
สังคมศึกษา	24 (17.9%)	37 (27.6%)	61 (45.5%)
วิทยาศาสตร์	18 (13.4%)	27 (20.1%)	45 (33.6%)
อื่นๆ	9 (6.7%)	19 (14.2%)	28 (20.9%)
รวม	51 (38.1%)	83 (61.9%)	134 (100%)
ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 0.530 df = 2 P = 0.767			

สมมุติฐานที่ 4 การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ทำการศึกษาโดยแบ่งการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาออกเป็นกลุ่ม คือ เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความคิดเห็นที่ดี และกลุ่มที่มีความคิดเห็นที่ไม่ดี

การทดสอบสมมุติฐานพบว่า ค่าไคสแควร์ ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.103 กำหนดเท่ากับ 0.05 ค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 1 (degree of freedom) โดยมีค่า P ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.826 ซึ่ง มีค่ามากกว่าค่า P ที่กำหนด แสดงว่า การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เป็นสัดส่วนใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้		รวม
	ไม่ดี	ดี	
เคย	11 (8.2%)	16 (11.9%)	27 (20.1%)
ไม่เคย	40 (29.9%)	67 (50.0%)	107 (79.9%)
รวม	51 (38.1%)	83 (61.9%)	134 (100%)

ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 0.103   df = 1   P = 0.826

สมมุติฐานที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ทำการศึกษาโดยแบ่งความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ มีความรู้น้อยและมีความรู้มากเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความคิดเห็นที่ดี และกลุ่มที่มีความคิดเห็นที่ไม่ดี

การทดสอบสมมุติฐานพบว่า ค่าไคสแควร์ ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 7.883 กำหนดค่า P เท่ากับ 0.05 ค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 1 (degree of freedom) โดยมีค่า P ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.008 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า P ที่กำหนด แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการยอมรับสมมุติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีระดับความรู้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา ในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้		รวม
	ไม่ดี	ดี	
น้อย	25 (18.7%)	21 (15.7%)	46 (34.3%)
มาก	26 (19.4%)	62 (46.3%)	88 (65.7%)
รวม	51 (38.1%)	83 (61.9%)	134 (100%)
ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 7.883	df = 1	P = 0.008	

ตารางที่ 18 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัจจัยที่ศึกษา	Chi – square	df	p.
เพศ	0.413	1	0.580
สาขาที่จบการศึกษา	1.289	2	0.525
กลุ่มวิชาที่สอน	0.530	2	0.767
การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ			
การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	0.103	1	0.826
ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์			
ทรัพยากรป่าไม้	7.883	1	0.008*

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ ซึ่งกำหนดให้ครูระดับมัธยมศึกษาทั้งหมดเป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 134 คน สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 64.2 การศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 91.8 สาขาที่จบการศึกษาส่วนใหญ่จบสาขาสังคมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 14.2 กลุ่มวิชาที่สอนส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนในกลุ่มวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 17.2 และครูส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 79.9

2. ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากคิดเป็นร้อยละ 65.7 และมีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้น้อยคิดเป็นร้อยละ 34.3

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่าครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 61.9 และ มีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 38.1

4. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปได้ว่าปัจจัยทางด้านความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปรากฏว่ามีตัวแปรอิสระเพียง 1 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ดังนั้นจึงเสนอข้อเสนอแนะสำหรับผลการศึกษานี้ในการที่จะปรับปรุงให้ครูระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ทำการศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้สูงมากขึ้นและข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการศึกษา

จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่าหากครูระดับมัศึกษามีระดับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้สูงขึ้น จะความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้สูงขึ้นด้วย ดังนั้น ควรมีนโยบายหรือแนวทางที่จะสร้างให้ครูระดับมัศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์เพิ่มมากขึ้น โดยการส่งเสริมให้โรงเรียนมัธยมศึกษาสร้างแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้สำหรับครูภายในโรงเรียนที่สัมพันธ์กับสื่อ บุคคล สถานที่ วัสดุทัศนูปกรณ์ และอื่นๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาพบว่าอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรป่าไม้เป็นจำนวนมาก ซึ่งน่าจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ส่งผลให้ครูระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่มีความความคิดเห็นดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้นั้นจึงเสนอข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาครูระดับอื่นในทุกระดับอื่นๆ เช่น อนุบาลศึกษา ประถมศึกษา เพื่อการสร้างความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้แก่เยาวชนของชาติในทุกระดับวัย
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจมีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เช่น อายุ ศาสนา ภูมิฐานะ รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาในพื้นที่อื่น ที่มีลักษณะและความสำคัญใกล้เคียงกัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการสร้างความคิดเห็นที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้แก่ครูในพื้นที่นั้นๆ ต่อไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กัญญา สุวรรณแสง. 2532. **จิตวิทยาทั่วไป**. อักษรพิทยา. กรุงเทพฯ.

กองวิชาการและแผนงาน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. มปป. **มาตรฐานอำเภอ**.
www.amphoe.com. 3 กุมภาพันธ์ 2548.

เกษม จันทร์แก้ว จำนวน อดิวัฒน์สิทธิ์ มณจันทร์ เมฆชน และสามัคคี บุญวัฒน์. 2543. **สิ่งแวดล้อมเทคโนโลยีและชีวิต**. พิมพ์ครั้งที่ 4. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
 กรุงเทพฯ.

จงรัก ทรงรัตนพันธุ์. 2545. **ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์ป่าต้นน้ำคลองคราม อำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จำนงรักษ์ อุดมเศรษฐ์. 2529. **ความคิดเห็นของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการอนุรักษ์สัตว์ป่า: กรณีศึกษา สวนสัตว์ดุสิต กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เจริญรัตน์ นัทรกันยรัตน์. 2538. **ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมป่าไม้ต่อการดำเนินงานโครงการส่งเสริมเกษตรกรปลูกป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน**. ปัญหาพิเศษ ปริญญาโท, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

เจียมจิต กุลมาลา. 2531. **ความคิดเห็นของเกษตรกรบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับน้ำดื่ม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ฉันทลักษณ์ ครูทแก้ว, เอกชัย ชัยประเสริฐ. 2518. **การอ้างอิงเชิงสถิติ**. โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชาตรี สัทธรรมนวงศ์. 2545. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ต่อการป้องกันสวนป่า อำเภองาว จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ไชยรัช บุญภูพันธ์ตันติ. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการขนส่งไม้และของป่าเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด่านป่าไม้ปทุมพรอําเภอเมือง จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทรงกลด ภูทอง. 2545. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของราษฎรท้องถิ่นต่อการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ห้ามล่าสัตว์ป่า อ่างเก็บน้ำบางพระ จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธงชัย จารุพิพัฒน์. 2541. สถานการณ์ป่าไม้ของประเทศไทย ในช่วงระยะเวลา 37 ปี (พ.ศ. 2504 - 2541) ส่วนวิเคราะห์ทรัพยากรป่าไม้ สำนักวิชาการป่าไม้ กรมป่าไม้. กรุงเทพฯ.

ธงชัย จารุพิพัฒน์. 2543. ทรัพยากรป่าไม้ของโลก. ส่วนวิเคราะห์ทรัพยากรป่าไม้ สำนักวิชาการป่าไม้ กรมป่าไม้. กรุงเทพฯ.

ประยุทธ์ สุกก้อนทอง. 2536. การสำรวจค่านิยมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นพมาศ ชีรเวทิน. 2539. จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.

นิวัติ เรืองพานิช. 2541. นิเวศวิทยาทรัพยากรธรรมชาติ. คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.

นิวัติ เรืองพานิช. 2542. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.

พิกุล คำรอด. 2531. ค่านิยมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลน และความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนการอนุรักษ์ของครูประถมศึกษาในจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

มนต์สังข์ ภูศิริวัฒน์. 2545. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของข้าราชการและลูกจ้างของกรมทางหลวงต่อโครงการปลูกต้นไม้สองข้างทางในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รุ่งโรจน์ นิลวร. 2545. ความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการปลูกต้นไม้บริเวณสองข้างทางในจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศุภชัยวิชัยป่าไม้. 2549. ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ

ศรีสุรางค์ ทีนะกุล, สมจิต วัฒนาชยากุล. 2537. สถิติสำหรับนักสังคมศาสตร์. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

วัตรภู ออาจหาญ. 2542. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกองวิชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิเชียร เกตุสิงห์. 2530. คู่มือการวิจัยหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ.

วินัส พิษวนิชย์, สมจิต วัฒนาชยากุล. 2537. สถิติสำหรับนักสังคมศาสตร์. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ, คิ้วสุวรรณ และ ธิติพงษ์ ธรรมานุสรณ์. 2522. จิตวิทยาสังคม. ชัยศิริการพิมพ์. กรุงเทพฯ.

- สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ, คารณิ พานทอง. 2545. **ทฤษฎีการจูงใจ**. คณะบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรินทร์ ทองคำ. 2535. **ความคิดเห็นของราษฎรบริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงบอระเพ็ดต่อการ
อนุรักษ์ทรัพยากรนก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนา อนาวิไล. 2542. **ความคิดเห็นของปลัดอำเภอที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในจังหวัด-
นครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Best, J.W. 1977. **Research in Education**. Prentice Hall Inc. New Jersey.
- Cronbach, L.J. 1970. **Essential of Psychological Testing**. Harper and Row
Publishers. New York.
- Good, C.V. 1973. **Dictionary of Education**. McGraw – Hill Book Company. New –
York.
- Isaak, A.C. 1981. **Scope and Methods of Political Science: An Introduction to the
Methodology of Political Inquiry**. The Dorsey Press. Illinois.
- Oskamp, S. 1977. **Attitude and Opinions**. Prentice Hall Inc. New Jersey

ภาคผนวก

หมายเลขแบบสอบถาม			
------------------	--	--	--

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โดย นายเกียรติศักดิ์ ประดิษฐ์พร

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้ รุ่นที่ 8 ภาคพิเศษ

คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง

การสอบถามครั้งนี้ เพื่อทราบถึงความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา โดยต้องการสอบถามข้อมูลจากครูระดับมัธยมศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงขอความร่วมมือทุกท่านตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็น และความเป็นจริงเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ และจะไม่ส่งผลต่อท่านแต่อย่างใด ทั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการสร้างความคิดเห็นที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษาและระดับอื่นๆ ต่อไป

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา
จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา จำนวน 34 ข้อ

- 2 -

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของครูระดับมัธยมศึกษา

กรุณาเติมข้อความ และเขียนวงกลมรอบตัวเลขหน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด โปรดทำทุกข้อ

1) ชื่อโรงเรียนที่สอน

1. โรงเรียนกาญจนาดิษฐ์วิทยาคม
2. โรงเรียนกาญจนาดิษฐ์
3. โรงเรียนท่าอุแทพิทยา
4. โรงเรียนท่าเพ็งวิทยา
5. โรงเรียนวัดท่าไทร (คิตถานุเคราะห์)
6. โรงเรียนคลองสระ
7. โรงเรียนวัดแสงประดิษฐ์

2) เพศ

1. ชาย	2. หญิง

3.) ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2. ปริญญาตรี	3. สูงกว่าปริญญาตรี

4) สาขาวิชาเอกที่จบ

1. คณิตศาสตร์	2. อุตสาหกรรมศิลป์
3. เกษตรศาสตร์	4. ภาษาอังกฤษ

- 3 -

5. วิทยาศาสตร์	6. ภาษาไทย
7. คหกรรมศาสตร์	8. บรรณารักษ์
9. พลศึกษา	10. การศึกษา
11. สุขศึกษา	12. อนุบาล
13. ดนตรี	14. สังคมศึกษา
15. นาฏศิลป์	16. ศิลปะ
17. อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

5) กลุ่มวิชาที่สอน

1. กลุ่มวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
2. กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
4. กลุ่มวิชาภาษาไทย
5. กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
6. กลุ่มวิชาการงานและเทคโนโลยี
7. กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
8. กลุ่มวิชากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
9. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6) ท่านเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้หรือไม่

1. เคย
2. ไม่เคย

ตอนที่ 2 ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา

คำแนะนำ เขียนวงกลมรอบตัวเลข 1 หลังข้อความที่ท่านเห็นว่าถูกต้อง และตัวเลข 2 หลังข้อความที่ท่านเห็นว่าผิด

ข้อความ	ถูก	ผิด
1. การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ หมายถึง การนำทรัพยากรป่าไม้มาใช้อย่างชาญฉลาดและคุ้มค่าที่สุด	1	2
2. หลักในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้คือการป้องกันไม่ให้นำทรัพยากรป่าไม้มาใช้โดยสิ้น-เชิง	1	2
3. การทำไม้อัด เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างหนึ่ง	1	2
4. การปลูกสร้างสวนป่าช่วยลดปัญหาการขาดแคลนไม้	1	2
5. ปัญหาการสูญเสียพื้นที่ป่าของประเทศไทยเกิดจากไฟป่าและภัยธรรมชาติเป็นสำคัญ	1	2
6. ปัจจุบันประเทศไทยเหลือพื้นที่ป่าไม่ถึง 40% ของพื้นที่ประเทศทั้งหมด	1	2
7. มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกต้อง	1	2
8. การเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นประโยชน์ทางอ้อมจากป่าไม้	1	2
9. การขาดแคลนพื้นที่ทำกินของประชาชนทำให้เกิดปัญหาบุกรุกพื้นที่ป่า	1	2
10. ชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่ามีทั้งที่ช่วยอนุรักษ์และที่ทำลายทรัพยากรป่าไม้	1	2
11. การไม่ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้เลยเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่ได้ผลดีที่สุด	1	2
12. การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่ได้หมายถึงการอนุรักษ์สัตว์ป่า	1	2
13. วัตถุประสงค์หลักของพระราชบัญญัติป่าชุมชน คือการที่รัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	1	2

- 5 -

ข้อความ	ถูก	ผิด
14. “ป่าไม้” ตามหลักกฎหมาย หมายถึง อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน ป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า	1	2
15. พื้นที่อนุรักษ์ของไทยได้แก่ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน ป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ	1	2

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของครูระดับมัธยมศึกษา

คำแนะนำ แบบสอบถามตอนนี้ มีคำตอบไว้ให้เลือกท้ายข้อความแต่ละข้อ ไม่มีคำตอบใดที่แสดงว่าตอบผิดหรือตอบถูก การวินิจฉัยเพื่อการเลือกตอบเป็นของท่าน โดยเสรี ให้ท่านเขียนวงกลม ล้อมตัวเลขในช่องว่างที่ตรงกับที่ท่านเลือก

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ผลกระทบจากไม้เมื่อเกิดการ ชำระควรรนำมาซ่อมแซมใช้ใหม่	5	4	3	2	1
2. การตัดไม้จากป่ามาใช้เองจะ ช่วยประหยัดเงินในการซื้อไม้	5	4	3	2	1
3. เมื่อพบเห็นการลักลอบตัดไม้ ในป่าควรนิ่งเสีย เพราะเป็นหน้า ที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้า หน้าที่ป่าไม้	5	4	3	2	1
4. การใช้เฟอร์นิเจอร์ภายในบ้าน ควรเลือกใช้ที่ผลิตจากวัสดุอื่นๆ แทนไม้จะช่วยให้ป่าไม้ถูก ทำลายน้อยลง	5	4	3	2	1
5. ป่าไม้มีอยู่เป็นจำนวนมากและ สามารถฟื้นตัวเองได้ตามธรรม ชาติจึง ไม่จำเป็นจะต้องมีการ อนุรักษ์	5	4	3	2	1
6. ถ้าพึ่งเพียงตัวเราคนเดียวไม่ สามารถที่จะอนุรักษ์ ป้องกันป่า ไม้เอาไว้ได้ จึงไม่จำเป็นจะต้อง ให้ความสนใจกับการอนุรักษ์	5	4	3	2	1

- 7 -

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7. การนำเอาสิ่งที่เราสนใจเมื่อไป เที่ยวในป่าเพียงขึ้นสองชั้น เช่น ก้อนหิน ดอกไม้ เป็นต้น ไม่ส่ง ผลให้ป่าไม้เสื่อมโทรมลง	5	4	3	2	1
8. รายการวิทยุ โทรทัศน์ที่นำ เสนอเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้เป็นสิ่งที่น่าสน ใจและควรศึกษา	5	4	3	2	1
9. โครงการอนุรักษ์ป่าไม้ที่จัด ขึ้นภายในโรงเรียน เป็นโครงการ ที่ควรให้ความสำคัญและ สนับสนุน	5	4	3	2	1
10. นโยบายของรัฐที่เปิดโอกาส ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เป็น นโยบายที่ดีและเหมาะสม	5	4	3	2	1
11. บุคคลที่บุกรุกทำลายป่าสม ควรได้รับการต่อต้านจากสังคม	5	4	3	2	1
12. การที่ประชาชนในประเทศ ได้รับการเรียนรู้ในเรื่องการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จะช่วย ให้ป่าไม้ถูกทำลายน้อยลง	5	4	3	2	1
13. การใช้ไม้ให้คุ้มค่าและเกิด ประโยชน์มากที่สุด ไม่ถือเป็น การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	5	4	3	2	1

- 8 -

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14. เมื่อพบไฟไหม้ป่าไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวเพราะอาจก่อให้เกิดอันตรายกับตนเองได้	5	4	3	2	1
15. ถ้ารัฐบาลสามารถจัดการให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีรายได้ที่เพียงพอก็สามารถช่วยป้องกันทรัพยากรป่าไม้ไว้ได้	5	4	3	2	1
16. ค่านิยมในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ควรได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก	5	4	3	2	1
17. การพานักเรียนไปทัศนศึกษาในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติ จะช่วยให้เด็กเกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1
18. ป่าไม้ให้ประโยชน์เพื่อเป็นการใช้สอยเพียงอย่างเดียวเท่านั้น	5	4	3	2	1
19. ควรตัดไม้และนำของป่ามาใช้ให้มากที่สุด ดีกว่าปล่อยให้สูญเสียโดยเปล่าประโยชน์	5	4	3	2	1
20. ประชาชนไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก จึงควรจัดสรรพื้นที่ป่าเพื่อเป็นที่ทำกินแก่ประชาชนให้มากที่สุด	5	4	3	2	1

- 9 -

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
21. การมีทรัพยากรป่าไม้มากจะทำให้มีสัตว์ป่ามากขึ้นด้วย	5	4	3	2	1
22. การพังทลายและการเสื่อมสภาพของดินเกิดจากการทำลายทรัพยากรป่าไม้	5	4	3	2	1
23. ควรส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่ามากขึ้น	5	4	3	2	1
24. ควรปลูกต้นไม้ทดแทนต้นไม้ที่ถูกตัดมาใช้ประโยชน์	5	4	3	2	1
25. ควรเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ที่บุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้	5	4	3	2	1
26. ควรมีการส่งเสริมให้ปลูกสร้างสวนป่าขึ้นภายในบริเวณโรงเรียน	5	4	3	2	1
27. การล่าสัตว์ป่าสงวนและคุ้มครองไม่ส่งผลให้ทรัพยากรป่าไม้เสื่อมโทรมลง	5	4	3	2	1
28. การสร้างถนนและสร้างเขื่อนเป็นผลให้ป่าไม้ถูกทำลาย แต่ก็ถือว่าคุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่ได้รับ มากกว่าปล่อยให้ป่าโดยไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไรเลย	5	4	3	2	1

- 10 -

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
29. ไม่ควรประกาศเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพิ่มเติม เพราะจะส่งผลกระทบต่อผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์เสียประโยชน์จากป่า	5	4	3	2	1
30. ปัญหาการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้เกิดจากผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่าเท่านั้น	5	4	3	2	1
31. ปัจจุบันประเทศไทยยังมีทรัพยากรป่าไม้อยู่เป็นจำนวนมาก ไม่จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์มากนัก	5	4	3	2	1
32. เชื่อว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้แก่เยาวชนของชาติ	5	4	3	2	1
33. ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากที่สุด คือ ประชาชนทุกคนในประเทศไทย	5	4	3	2	1
34. เยาวชนที่อยู่ภายในหรือบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ป่าไม้เท่านั้นที่สมควรได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการอนุรักษ์ป่าไม้	5	4	3	2	1